

Valg i Tyskland: Udvikling af Mellemøsten og Afrika er den eneste menneskelige løsning på flygtningekrisen. Af Helga Zepp-LaRouche

28. august, 2017 – Der er ingen, der ved, hvor mange mennesker, der i det forgangne år er druknet i Middelhavet eller er døde af tørst i Sahara – titusinder, måske flere. Arten og måden, hvorpå EU behandler flygtningekrisen, opfattes i hele verden som Europas moralske sår. Pave Frans har ret, når han sammenligner interneringslejrene for flygtninge med koncentrationslejre.

Men forslagene fra de andre partier, der deltager i Forbundsdagsvalget, reflekterer hele spektret af fremmedfjendtlig populisme, helt til de absurde forslag som skabelse af alternative arbejdspladser for menneskehandlerne. Forslagene rækker over afskærmning af EU's ydre grænser, »solidarisk« fordeling af flygtninge i EU, forsyning af den libyske kystvagt med »det nødvendige udstyr«, udskiftning af de libyske interneringslejre med FN-ledede lejre til legal indvandring for flygtninge med gode erhvervskvalifikationer, varslingsystemer til tidlig opdagelse af potentielle flygtninge osv. De reflekterer alle den udtalte antagelse, at Afrika i al evighed vil forblive i en tilstand af underudvikling.

BüSo og Schiller Instituttet har længe foreslået en helt anden

politik: et reelt, økonomisk infrastruktur- og opbygningsprogram for hele det afrikanske kontinent. Vi udgår fra det perspektiv, at fattigdom og underudvikling i Afrika – resultatet af århundreders kolonipolitik og, i de seneste årtier, af IMF's betingelsespolitik – kan overvindes for altid gennem et integreret infrastrukturprogram, gennem industrialisering og gennem udvikling af et moderne landbrug.

Til dette formål har vi udarbejdet en rapport med titlen, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*. Et centralt projekt i dette udviklingsprogram, Transaqua-projektet, bliver nu realiseret i samarbejde mellem Kina og Italien. Transaqua bliver det største infrastrukturprojekt i Afrika, hvor ikke-udnyttet vand fra Congoflodens bifloder i 500 meters højde over havoverfladen føres til Tchadsøen gennem et system af floder og kanaler. Gennem dette projekt bliver tolv afrikanske stater forsynet med et system med intern sejlads, elektricitet fra vandkraftværker og anlæg til kunstig vanding af landbrugsjorder, og Tchadsøen, der er indtørret til blot 10 % af sin tidligere vandmængde, bliver igen opfyldt. Dette projekt vil betyde en kvalitativ betydelig forbedring af levestandarden for 40 millioner mennesker

Vi appellerer til de europæiske regeringer om at skabe de rammebetingelser, der gør det muligt for mellemstore og andre firmaer at deltage i investeringer i byggeriet af Transaqua og de andre infrastrukturprojekter, vi har foreslået, og som hermed vil skabe produktive arbejdspladser til mange hundrede millioner mennesker i Afrika. Kina har, med byggeri af jernbaner, industriparker, vandkraftværker osv. allerede sørget for, at mennesker i Afrika for første gang har et berettiget håb om at overvinde fattigdom og underudvikling. Hvis Den Nye Silkevej bliver bygget i hele Afrika, kan Afrika endda i løbet af de næste årtier overgå Kinas økonomiske mirakel!

BüSo er det parti i Tyskland, der ikke blot har ideerne, men som også kan virkeliggøre dem. [Artiklen om vores arbejde](#)

katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Leder fra LaRouche PAC, 31. august, 2017 – I dag udstedte LaRouche PAC en erklæring om, hvad der må gøres i betragtning af, at orkanen Harveys ødelæggelser ikke er en »naturlig« katastrofe, men er et resultat af kriminelle politikker. Erklæringen vil ligeledes udkomme på tryk i næste nummer af *The Hamiltonian*, LaRouche-bevægelsens plakat-avis, der uddeles i New York, sammen med hele Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen den 26. august i New York City, om den amerikanske infrastruktur-nødsituation. [Erklæringen kan læses på engelsk her.](#)

Ikke flere Houston-katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Katastrofen i Texas er en menneskeskabt katastrofe, der skete som følge af denne nations valgte repræsentanternes kriminelle neglekt; de valgte repræsentanter, der har fortsat med at støtte Wall Streets spekulationsøkonomi og imperieambitioner, alt imens de samtidig fremfører, at nationen ikke har råd til at genopbygge og erstatte sin forældede og nedbrudte, økonomiske infrastruktur. For tredje gang siden 2005 er store, amerikanske byer blevet oversvømmet og deres indbyggere bragt til fortvivlelse, fordi planerne for ny infrastruktur, der kræver investeringer for titals milliarder, til beskyttelse af

befolkningen, er blevet ignoreret og afvist. Orkanen Harvey er nu den overhængende, værste, nationale katastrofe i nationens historie, og det er en katastrofe, som ikke behøvede indtræffe.

I 2005 dræbte orkanen Katrina næsten 2.000 mennesker og anrettede økonomiske skader for \$130 mia. Først da, og langsomt, blev nye sikkerhedsforanstaltninger til oversvømmelseskontrol og barrierer mod havet langt om længe bygget for New Orleans, til en brøkdel af de menneskelige omkostninger og omkostningerne for skaderne, som stormen forårsagede. Hvor mange unødvendige dødsfald og lidelser kunne dette projekt have afværget?

Fire år senere mødtes det Amerikanske Civilingeniør-selskab i Manhattan for at diskutere flere muligheder for barrierer mod flodbølger i New York City-området. Det økonomiske overslag for den største af disse muligheder lød på \$9 mia. Regeringen besluttede ingenting at gøre. Så dræbte superstormen Sandy i 2012 flere end 100 mennesker og forårsagede økonomiske tab for \$65 mia. Netop nu gennemlever indbyggere i New York-området »Helvedessommeren«, med det 100 år gamle, regionale transportsystem, der for fem år siden blev oversvømmet og beskadiget, og som heller ikke blev repareret eller erstattet i det nødvendige tempo.

De svimlende økonomiske og menneskelige lidelser, forårsaget af orkanen Harvey i Texas' og Louisianas golfområde, kendes endnu ikke, men vil vokse i størrelsesorden i takt med, at vandet trækker sig tilbage; men, hvad man i mange år har vidst, er, at Texas' byer ved golfen er i fare for oversvømmelser, og gentagne gange er blevet oversvømmet. Alligevel er der ikke blevet bygget nogen sikkerhedsforanstaltninger mod oversvømmelser eller infrastruktur til beskyttelse mod orkaner, siden slutningen af Anden Verdenskrig. Man havde udarbejdet planer for et nyt system for Houston-området, men omkostningerne på \$25 mia. blev vurderet til at være »for høj« en pris for vore Wall

Street-dominerede regeringskontorer og valgte repræsentanter. Nu er hundrede af milliarder af dollars, og uvurderlige menneskeliv, gået tabt.

Alle disse katastrofer, samt andre i den seneste tid, kunne have været afværget for en brøkdel af de sluttelige omkostninger i tabt rigdom, for slet ikke at tale om tabte liv. Medierne insisterer over for amerikanerne, og katastrofen i den enkelte by skyldes byens særlige økonomiske vaner, dens beliggenhed, dens jurisdiktioners indbyrdes skænderier, dens ignorering af klimaforandring eller dens beliggenhed tæt på vand! Dette er nonsens. Wall Street, der gentagne gange er blevet reddet ved statslige midler (bail-out) til billioner af dollars uden, at det har medført noget som helst andet end øget forarmelse for det amerikanske folk, må ikke længere have lov at diktere USA's økonomiske politik.

»Nationen kræver handling, og handling nu!«, med præsident Franklin Roosevelts ord. Under hans præsidentskab og op igennem 1940'erne blev ny infrastruktur – såsom Tennessee Valley Authority – til afværgelse af sådanne »naturkatastrofer« finansieret af statslig kredit, såsom via *Reconstruction Finance Corporation* og *Works Progress Authority*.

Orkanen Harvey, der drukner byer i det østlige Texas, bør være den alarmklokke, der afslutter 70 år, hvor landet har været uden sådanne statslige kreditinstitutioner.

Et kursskifte er nødvendigt

Den 30. august krævede Lyndon LaRouche et »kursskifte« i politikken »med det samme«. Han krævede den omgående skabelse af en national (dvs. statslig) kreditinstitution til ny, højteknologisk infrastruktur, ligesom det, Franklin Roosevelt anvendte, da langt størstedelen af vores nuværende infrastruktur blev bygget. Der er intet alternativ til skabelse af en statslig kreditinstitution som den, Alexander

Hamilton brugte, og som er i overensstemmelse med vores Forfatning, til at finansiere de nødvendige billioner i nye infrastrukturinvesteringer.

Vi må ligeledes handle for at genindføre Glass/Steagall-bankopdeling med det samme, med endnu en overhængende finanskriser, og med Wall Street, der fortsætter med at forhindre reel, produktiv investering. At gøre det muligt for Wall Street at fjerne Glass/Steagall-loven i 1990'erne førte til et krak, der var årsag til tabt rigdom for \$10 billioner, massearbejdsløshed og ufortalte tab og afkortning af menneskeliv.

LaRouche insisterer på, at hans »Fire Økonomiske Love til at redde nationen« omgående må gennemføres, hvis dette land skal komme sig over orkanen Harvey og forebygge lignende katastrofer, der stammer fra vores rådende, fysiske økonomi, der er som en tikkende bombe:

- Genindfør Glass-Steagall: bryd Wall Street og dets magt op;
- Skab statslige kreditinstitutioner baseret på FDR's Reconstruction Finance Corporation og Alexander Hamiltons nationalbanker;
- Investér kreditten i ny infrastruktur med frontlinjeteknologier, inklusive højhastighedsjernbaner, fjerde generations fission, samt teknologier til fusionskraft og moderne systemer til beskyttelse mod storme og til vandmanagement;
- Vedtag et »forceret program« for opnåelse af fusion, som økonomisk drivkraft: lad en stor udvidelse af NASA's rumforskningsprogram forsyne os med drivkraften bag produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Et Nyt Paradigme begynder at virke

Kinas Bælte & Vej Initiativ, et internationalt projekt for nye »jernbane-landbroer« og store projekter for

infrastrukturudvikling, tilbyder omgående samarbejde om kreditten til og byggeriet af ny infrastruktur i USA. Dette initiativ iværksætter nu store projekter, som de længe har identificeret som værende absolut nødvendige, såsom Krakanaalen i Sydøstasien og genoplivningen af Tchadsøen i Subsaharisk Afrika, projekter, som Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, længe har været fortalere for.

Helga og Lyndon LaRouche leder en national mobilisering, der fokuserer på at få præsident Trump til omgående at bringe Amerika ind i det af Kina initierede Bælte & Vej Initiativ for byggeri af ny infrastruktur i hele verden. Dette »win-win«-initiativ, og USA's tilslutning til dets projekter i hele verden, samt ligeledes USA's byggeri af sin egen, nye infrastruktur, betyder genoplivningen af USA som en industrimagt.

Den 26. august talte **Helga Zepp-LaRouche på en konference i Manhattan** om infrastruktur-nødsituationen i USA, hvor hun kom med følgende forslag:

»Tænk engang på det enorme potentiale, der åbner sig, hvis USA ville samarbejde med Bælte & Vej Initiativet«,

sagde Zepp-LaRouche til konferencen.

»Jeg mener, det er vigtigt, at man forestiller sig et helt andet system. Hvis USA i dag ville gøre, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde – en New Deal, Glass-Steagall, samarbejde med Kina – kunne USA opleve en industriel revolution, større end på noget andet tidspunkt i sin historie. Folk må simpelthen forestille sig, at vi nu befinder os ved et systems afslutning, et system, der ikke kan reddes. Vi må erstatte det med et totalt andet system, og det har de fleste mennesker simpelthen svært ved at forestille sig, men der er eksempler på sådanne forandringer. Marshallplanen i Europa var f.eks. et sådant eksempel, og Meiji-restaurationen i Japan var et sådant eksempel – det, som Roosevelt gjorde med New Deal, så folk må

simpelthen tænke, at en sådan dramatisk forandring absolut er mulig i dag.»[1]

LaRouche PAC har påtaget sig ansvaret for at få præsident Trump og Kongressen til at udføre denne handling. Men det er ligeledes alle amerikaneres ansvar, der tænker på sig selv som borgere: de, der aktivt har støttet præsidenten eller senator Bernie Sanders; de, der ikke støttede nogen, på grund af afsky for manipulationen, og den fortsatte manipulation, af valget, men som har ønsket en drastisk ændring i politikken med afindustrialisering og Wall Street-spekulation, der styrer landet; de, der kender mennesker, der blev dræbt eller gjort hjemløse og forarmede af de af Wall Street forårsagede »naturkatastrofer«. De må nu alle handle og lade deres stemmer blive hørt.

For, at se på, hvad der, nu igen, sker med store, amerikanske byer, fører alle ved deres fulde fem til den samme konklusion: Der er intet alternativ.

Foto: Oversvømmelser forårsaget af orkanen Harvey nær Houston Downtown. 27. august, 2017. (Youtube Screengrab / Evan Mallett)

[1] Citatet er fra 'Spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche', efter hendes indledende indlæg. (-red.)

Bring USA ind i det Nye Paradigme, Nu!

Af Helga Zepp-LaRouche

Jeg er meget glad for at tale for jer, for dette giver mig lejlighed til understrege for mit eget perspektiv, hvorfor jeg mener, at dette er det mest dramatiske øjeblik i historien, i vores levetid. Hvis dette går den rigtige vej, kunne vi være i et fuldstændig nyt paradigme, i en ny form for relationer mellem nationer på meget kort tid. Og, hvis det går den forkerte vej, ville vi meget hurtigt være tilbage i en kurs for konfrontation med Rusland og Kina, som vi havde med den tidligere administration. Og, i betragtning af alle krisepunkterne og situationens drama, kunne det føre til Tredje Verdenskrig og civilisationens udslettelse.

Så imellem disse to muligheder kunne spændingen ikke være større, og det sted, hvor denne kamp udkæmpes, er selvfølgelig USA.

Download (PDF, Unknown)

At bevæge verden i en fuldstændig anden retning. Af Helga Zepp-LaRouche

Jeg har flere gange understreget det faktum, at den kinesiske model er meget nærmere ved det oprindelige amerikanske økonomiske system, end folk forestiller sig. Alle Kinas banksystemer er faktisk meget mere ligesom banksystemet efter Hamiltons principper, eller man kunne også sige, ligesom Friedrich Lists rammepolitik; Friedrich List, den tyske

økonom, der i øvrigt er den mest berømte økonom i Kina i dag.

Download (PDF, Unknown)

China Daily udgiver stor profil af Helga Zepp-LaRouche og LaRouche-bevægelsens arbejde

18. aug., 2017 – *China Daily's* weekendudgave har en profil i fuld længde af Helga Zepp-LaRouche, af *China Daily's* USA-korrespondent Chen Weihua, med titlen, »*Identifying with China*« (Identificering med Kina) og med en indledning, der lyder, »Helga Zepp-LaRouche ser Bælte & Vej Initiativet som opfyldelsen af sin og sin mands, amerikanske politiske aktivist Lyndon LaRouches, livslange indsats«.

Helga under sit første besøg i Kina, i 1971.

Artiklen fortsætter dernæst med at diskutere Zepp-LaRouches første, lange besøg til Kina som ung journalist under perioden med Kulturrevolutionen. »Min generation var stadig nysgerrig over for verden«, siger Zepp-LaRouche. »I dag googler de unge mennesker blot om ting fra deres søgemaskine. Jeg ville se, hvordan verden ser ud.« I interviewet fortæller Zepp-LaRouche om nogle af sine indtryk fra dengang, inklusive, at nogle af de kinesere, hun mødte, talte tysk og beredvilligt talte om

deres situation. »Hun fandt, at folk var 'venlige', men sagde, 'Folk var slet ikke lykkelige'«, skriver Chen. På samme rejse, siger han, besøgte Zepp-LaRouche også Afrika og andre dele af Asien og så den enorme fattigdom. »Jeg kom tilbage fra denne rejse med den absolutte overbevisning, at verden måtte ændre sig, måtte blive forbedret«, sagde hun. Efter hjemkomsten søgte hun efter løsninger og stiftede bekendtskab med den amerikanske, politiske aktivist Lyndon LaRouches arbejde, skriver Chen, »som er bedre kendt som ophavsmanden til LaRouche-bevægelsen«.

»Bevægelsen, der har omfattet mange organisationer og selskaber i verden, promoverer en genoplivelse af klassisk kunst og større helligelse til videnskab; den er fortalere for udviklingen af store, økonomiske infrastrukturprojekter på global skala; og kræver en reform af det globale finanssystem, der tilskynder til investering i den fysiske økonomi og undertrykkelse af finansspekulation.«

»Helga fandt, at Lyndon var den eneste, der talte om behovet for udvikling og industrialisering af Afrika og den Tredje Verden, såvel som også etableringen af en international udvikling, noget i lighed med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB)«, skriver han. Helga Zepp og Lyndon LaRouche blev gift i 1977.

Helga Zepp-LaRouche var inviteret til at deltage på Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017, hvor hun deltog i flere diskussionspaneler.

Artiklen fortsætter med at diskutere Helgas og hendes mands arbejde med at forfølge disse mål sammen med den indiske premierminister Indira Gandhi og Mexicos præsident José López Portillo. Zepp-LaRouche roser Kinas arbejde med Bælte & Vej og AIIB og fortæller om nogle af sine aktiviteter om dette spørgsmål i løbet af de seneste tre år, inklusive hendes

deltagelse på Bælte & Vej Forum i Beijing. »Jeg var meget glad for at deltage«, siger Zepp-LaRouche i interviewet, »for vi har kæmpet så længe for dette. Jeg identificerer mig på en måde med dette projekts succes.«

I interviewet taler hun også om betydningen af Trump-administrationens åbne holdning til Forummet, ved at sende en amerikansk delegation på højt niveau, og understreger, hvor fordelagtigt, samarbejde omkring Bælte & Vej ville være for genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Hun siger, at, under sine diskussioner med afrikanske delegerede på Beijing-forummet, var det tydeligt, at de nu har et håb for fremtiden, et håb, der var svært fraværende før det kinesiske initiativ. Chen fortsætter: »Helga siger, at det, Kina gør, har berettiget det, som hun og hendes kolleger har gjort i de seneste 40 år.« Vi er meget glade» for BVI, siger Zepp-LaRouche. »Det er én ting, at en lille organisation som vores producerer ideer, men det er en ganske anden ting, at verdens største land begyndte at gennemføre dem.« Hun beklager det faktum, at hendes mand, Lyndon LaRouche, der er 94 år, sandsynligvis ikke kommer til at besøge Kina. »Han elsker Kina«, siger Zepp-LaRouche, »og han er overbevist om, at det kinesiske initiativ (BVI) lige nu er den vigtigste ting på planeten.«

China Daily USA udkommer overalt i USA. Interviewet skal efter planen også udkomme i den europæiske udgave af *China Daily* i næste uge.

<http://europe.chinadaily.com.cn/>

Den gode og den dårlige regering og borgernes tro på fremtiden.

Af Helga Zepp-LaRouche

Den kamp, der netop nu udspilles i USA mellem på den ene side denne »u-hellige alliance« og de efterretningstjenester, der stammer tilbage fra Bush/Obama-perioden, og på den anden side, en patriotisk gruppering af 'whistleblowers' og Trumps vælgerskare, er ikke et internt, amerikansk anliggende – det er af højeste, strategiske betydning. Hvis de neokonservative får overtaget, er der redt op til en global krig mod Rusland og Kina. Men, hvis det på en anden side gennem efterforskning kan bevises, at hele narrativen om Trumps angivelige »aftalte spil« med Rusland er en »Brennan-operation« sådan, som den ansete journalist Seymour Hersh understreger, så står det amerikanske samfund foran en katarsis, en renselsesproces, der kan sammenlignes med den anden amerikanske revolution. For, det virkelige »aftalte spil« består nemlig ikke mellem Trump og Putin, men derimod i briternes og amerikanske efterretningstjenesters nøjagtigt verificerbare manipulationer i forsøget på at gennemføre et kup mod den valgte, amerikanske præsident.

Download (PDF, Unknown)

Sanktioner mod Rusland: Et kup mod USA's Forfatning – Tyskland må forsvare sine interesser! Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må, ligesom alle andre berørte stater, sætte sig til modværg mod USA's fordring på amerikanske loves ekstraterritoriale gyldighed, hvilket strider mod Folkeretten. Det rette forum for dette ville være FN's Generalforsamling, som begynder i september, og som er den indlysende forsamling til at vinde gehør for Folkerettens gyldighed.

Men det allervigtigste er imidlertid at etablere en fuldstændig ny og højere politisk platform for relationer mellem nationer. Den nuværende kurs for sanktioner, modsanktioner, handelskrig, optrapning af geopolitiske provokationer, stedfortræderkrige – hvor skal det ende? I en stor atomkrig?

Hvis vi tyskere har lært noget som helst af de to verdenskrige i det 20. århundrede, så bør vi nu energisk gribe initiativet og ikke alene sætte en ny ruslandspolitik på dagsordenen, men også tage imod Kinas tilbud om et win-win-samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej og sammen med Rusland, Kina og andre nationer genopbygge Mellempøsten og det øvrige Sydvestasien, der er blevet ødelagt af Blairs, Bush' og Obamas krige, og ligeledes udvikle Afrika.

Download (PDF, Unknown)

Det er et internationalt anliggende at stoppe kuppet imod Trump. LaRouche PAC Internationale Webcast, 4. august, 2017

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning.

Download (PDF, Unknown)

Jason Ross: Godaften. Det er fredag, 4. august, 2017. Jeg er aftenens vært, og vi er meget glade for at have med os i studiet som vores særlige gæst, Helga Zepp-LaRouche via video

fra Tyskland. Godaften, Helga.

Helga Zepp-LaRouche: Godaften, hvordan går det?

Ross: Fint! Som en lille indledning til aftenens show, før vi hører fra Helga, så så vi i denne uge, at Donald Trump underskrev loven om sanktioner, der blev vedtaget af Huset og Senatet – HR 3364 – der indfører sanktioner mod Iran, Nordkorea og Rusland. En del af loven hævder som selvfølgelig, at Rusland blandede sig i det amerikanske valg; en del af loven siger, at USA aldrig vil anerkende Krim som en del af Rusland; og loven binder præsidentens hænder på mange måder mht. sanktioner mod Rusland og mange diplomatiske prioriteringer, diplomatiske krav, der er vedtaget af Huset og Senatet snarere end gennem den udøvende gren (præsidenten). Donald Trump underskrev i denne uge loven og udstedte en erklæring i forbindelse med underskrivelsen, mht. de dele af loven, han finder forfatningsstridige. I går tweetede Trump, at »Vores relation med Rusland er på det laveste og farligste punkt nogensinde. Et meget farligt lavpunkt. Det kan I takke Kongressen for«, siger han.

Rusland responderede ved at kræve udvisning af et vist antal amerikanske diplomater ned til samme niveau som russiske diplomater i USA; noget lignende det, præsident Obama gjorde med russiske diplomater og russisk diplomatejendom, osv. Det betyder overordnet set, at det virkelig øger presset på de amerikansk-russiske relationer og gør det meget vanskeligt for Trump at gennemføre ét af sine kampagneløfter, som var en potentiel opnåelse af detente med Rusland. Med hans berømte ord, »Det er ikke dårligt at komme godt ud af det med Rusland; det er en god ting.«

Jeg vil gerne have Helga på nu for at tale om vores syn på dette. Jeg ved, din mand, Lyndon LaRouche, har sagt, at, hvis dette kup mod Trump lykkes, så vil det virkelig lægge truslen om atomkrig op på bordet. Hvad er din mening om situationen?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning. Jeg vil tro, at alle amerikanske patrioter, der elsker Amerika – og jeg ved, at det amerikanske folk generelt er meget patriotisk – de må forstå dette moment. For, dette kan ikke være tilfældet, og forblive ignoreret. Dette har så mange implikationer.

Min mand, Lyndon LaRouche, sagde, at, hvis dette består, er vi tilbage til en umiddelbart overhængende konfrontation med Rusland – og også Kina – som vi var under Obama-administrationen og de neokonservatives kontrol; som har kontrolleret USA's politik under to embedsperioder under George W. Bush, og to perioder under Obama. Det var disse neokonservative, der var fuldstændig oprørt over, at en systemisk 'outsider', eller en person, der ikke tilhørte systemet – som Donald Trump – vandt valget. Jeg husker klart, at, den 21. januar, havde den britiske avis *The Spectator* allerede en overskrift, der lød, at det blot var et spørgsmål om tid, før man ville få Trump ud af embedet gennem impeachment (rigsretssag), gennem et kup, eller gennem politisk mord! Processen frem mod impeachment er helt i gang, som I ved. Det er netop blevet offentliggjort, at Robert Mueller, den særlige rådgiver, allerede har en 'grand jury'

(juridisk enhed, der kan undersøge og afgøre, om der er belæg for at anlægge en strafferetssag, -red.), der angiveligt skulle være hemmelig; men der har igen været et læk til *The Guardian* og andre medier. Så formålet med dette er tydeligvis at fremme en eller anden historie, der viser bånd fra Trump eller hans team til Rusland.

Lad mig understrege dette helt klart. Sandheden om dette her skal ud. Det er rent historisk af den allerstørste betydning, at VIPS-organisationen – *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* – tidligere højtplacerede efterretningsfolk fra diverse amerikanske efterretningsorganisationer, for omkring en uge siden sendte et memorandum til præsident Trump; hvori de fastslog, baseret på deres indiskutable ekspertise og kriminaltekniske beviser, at der ikke fandt nogen russisk hacking sted. I stedet var der tale om et insider-læk; der var nogen, der simpelt hen downloadede data fra DNC-computerne, og som dernæst maskerede det hele, som om det var blevet udført af russerne. At efterforske dette og diskutere disse resultater fra VIPS-memoet, er den vigtigste måde, hvorpå dette kup kan køres af sporet. Heldigvis har ét af de kongresmedlemmer, der var modig nok til at stemme imod denne uhyrlighed – Dana Rohrabacher – allerede kommenteret VIPS-memoet. Jeg mener, at vi må mobilisere den amerikanske befolkning til at kræve, at Kongressen indbyder VIPS-repræsentanterne til at aflægge forklaring, til at fremlægge deres beviser, og ligeledes bestræbelserne fra sådanne personer som kongresmedlem Nunes, der efterforsker, hvem det var, der afslørede dette, hvem, der lakkede. Og ligeledes senator Grassleys bestræbelser for at gøre det samme; det må støttes. Derudover mener jeg generelt, at denne Kongres fuldstændig har bragt sig selv i miskredit. Kongressens anerkendelses-rate er lige nu, iflg. de seneste opinionsmålinger, kun 10 %; det er ligeledes et historisk lavpunkt, mener jeg.

Men jeg mener, det nu afhænger af det amerikanske folk; og man

bør finde alle mulige organisationer og institutioner, der repræsenterer folket, og som støtter præsident Trump. Retfærdigheden må ske fyldest; de, der lakkede, må gøres til genstand for efterforskning; og sandheden må genoprettes. Dette er af den største, strategiske betydning. Dette er ikke blot en intern, amerikansk affære; jeg mener, at russernes karakteristisk, at dette er en intern kamp, ikke er korrekt. Jeg mener, at dette er noget langt mere dystert. Den tidligere våbeninspektør i Irak, Scott Ritter, som var våbeninspektør under Irakkrigen, kom med en dybtgående karakteristisk. Han sagde, den kendsgerning, at der var denne totale enstemmighed i de amerikanske medier, FBI, andre amerikanske efterretningstjenester og næsten enstemmighed i begge Kongreshuse; hvordan får man en sådan fuldstændig – i Tyskland ville man sige »Gleichschaltung«, ensretning – hvordan får man et sådant enstemmigt kor? Scott Ritter peger på spørgsmålet om, at dette peger på en langt mere generel sammensværgelse, der finder sted i det amerikanske samfund. Jeg ved, at folk normalt bliver meget enerverede, når man nævner ordet »sammensværgelse«, men jeg mener ikke, der findes andre ord, der kan karakterisere det, der foregår. Man har det, folk nu om dage kalder »deep state«, og som forsøger at omstøde valget af en amerikansk præsident; og så har man briternes rolle i alt dette her. Jeg mener, at der er en indsats fra Det britiske Imperiums side, efter en genetablering af kontrollen over amerikanske institutioner, for at gå tilbage til det, vi engang havde med de neokonservative i 1992 – Wolfowitz-doktrinen; og som var ideen om, at USA aldrig skulle give noget andet land eller nogen anden gruppe af lande lov til at overgå USA's militærpolitiske eller militære magt. Det var et kup, udført af de neokonservative efter Sovjetunionens kollaps, og de gik frem for at forsøge at etablere en unipolær verden. Jeg mener, at dette præcist kommer til udtryk i det, Kongressen gjorde med disse sanktioner, og det betyder gennem implikation, at gå tilbage til konfrontationen med Rusland, og selvfølgelig en genoptagelse af spændingen i relationerne med Kina.

Dette er en krigssti. Dette har utrolige implikationer. Jeg vil blot nævne et par stykker af dem. For det første, så reagerede premierminister Medvedev meget skarpere end præsident Putin. Han sagde, at dette afslutter håbet om en forbedring mellem USA og Rusland. Så var der diverse kommentarer i kinesiske publikationer, der tilbød at hjælpe Rusland mod virkningerne af sanktioneerne; og som ligeledes sagde, at dette blot vil betyde en meget tættere forhold mellem Rusland og Kina, og sammen har vi en afskrækkelse imod USA. Det var ikke det, kineserne ønskede; de har tilbudt USA at samarbejde omkring Bælte & Vej Initiativet; men det er, hvad det fører til.

Lad mig blot påpege to yderligere sidevirkninger af dette. Det er relationen med Europa, for sanktioneerne har som deres primære mål leveringen af russisk naturgas og ideen om at bygge endnu en gasledning – Northstream II; som Tyskland har brug for, fordi olieforsyningerne fra Mellemøsten er meget lunefulde pga. den ustabile situation dér. Oliereserverne i Nordsøen er ved at være udtømt. Sanktioneerne ville selvfølgelig, fordi USA fremfører, at de har ekstraterritorial bemyndigelse, ramme alle de firmaer, der producerer materialer og byggetjenester til projekter med russerne. Dette er fuldstændig umuligt. Det ville f.eks. også ramme europæiske investorer i USA, hvis de gør forretninger med Rusland; de kunne blive eksproprieret i USA, eller deres kapital indefrosset, og sådanne ting. Dette skaber ødelæggelse. Den Europæiske Union og den tyske regering har allerede sagt, at de vil overveje modforholdsregler; at dette kunne føre til en handelskrig. Forbløffende nok har en talsmand for en førende tænketank, der står den tyske regering nær, netop sagt, at dette vil give bagslag, for, hvorfor skulle lande, der rammes af sanktioneerne, være med til at gennemføre dem? Så han forudsiger, at der kommer en boomerang-effekt for amerikanerne; men det er selvfølgelig en effekt, der er meget farlig. Forskellige tyske industrisammenslutninger er ligeledes kommet frem og har sagt, at dette er fuldstændig

uacceptabelt.

På et mere fundamentalt plan bringer dette hele spørgsmålet om international lov (folkeretten) frem. Hvorfor tror USA, at deres amerikanske lov kan træde i kraft i hele verden? Dette er en krænkelse af international lov, og dette er derfor en krise uden fortilfælde. Den har, som jeg sagde, implikationer for den Amerikanske Forfatning, for international lov, for relationerne med Rusland og Kina; den kan, for første gang, bryde alliancen med Europa. Så jeg tror, folk virkelig forstår, at dette må omstødes.

Ross: Fantastisk! Dette sætter virkelig scenen. Kan jeg bede dig om at forklare et bestemt punkt? Du kom med ideen om, at folk har en »deep state« (omtr. 'staten i staten', -red.), der kører USA. Hvor det altså ikke kun drejer sig om denne enkelte lov, men, at der igennem længere tid har været en voksende magt fra visse agents side internt i USA. Lad mig stille dig et spørgsmål om måder, hvorpå folk fortolker disse ting. En måde er, at der simpelt hen er en koldkrigsmentalitet, der ikke er blevet overvundet; folk lever i fortiden og ser stadig Rusland som en trussel, hvor de i tankerne sammenligner Rusland med Sovjetunionen. En anden måde er ideen om »deep state«; at efterretningstjenesterne har udviklet et slags begær efter magt for sig selv. Tag f.eks. eksemplet med J. Edgar Hoover; og at disse tjenester ønsker at køre USA af en særlig grund. Du rejste et spørgsmål, som de fleste kommentatorer ikke rejser, og som er briterne; eller, at der er noget uden for amerikansk indenrigspolitik, der udformer denne opposition til samarbejde med Rusland. Og, med dine mange rejser til Kina og med dit arbejde med Verdenslandbroen – Bælte & Vej Initiativet – har du en meget dyb forståelse af et andet paradigme, der i stigende grad slår rod i verden.

Kunne du sige mere til vore lyttere om, hvad du ser som manglerne i ideen om »deep state« eller den Kolde Krig? Med andre ord, hvad er det, der virkelig promoverer denne opposition til samarbejde med Rusland? Hvad kan vi gøre ved

det?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, det er en reminiscens af geopolitik, og geopolitik er den idé, at man har en gruppe nationer eller en nation, der har en fundamental interesse imod en anden nation eller en anden gruppe nationer; og, om nødvendigt, så kan man kæmpe for dette i krige. Det var denne tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det er indlysende, at, hvis vi ikke overvinder dette i atomvåbenalderen, så taler vi om faren for den menneskelige arts udslettelse, hvis det kommer til krig. Vi er meget nærmere ved dette, end de fleste mennesker bryder sig om at tænke på. Da Sovjetunionen gik i opløsning mellem 1989 og 1991, opstod der muligheden for at få en varig fredsorden. Kommunismen var blevet besejret, og vi foreslog på dette tidspunkt den Eurasiske Landbro; allerede dengang kaldte vi det, den Nye Silkevej. Det var ideen om at etablere et nyt paradigme med samarbejde i alle deltagende landes interesse. Det ville have været en politik, der i høj grad ville have ændret historiens kurs, men, på det tidspunkt havde man Margaret Thatcher, man havde Bush senior, man havde Mitterand; og de besluttede, at, for at forhindre Rusland i nogensinde igen at rejse sig, fra at reducere Sovjetunionen, der var en supermagt, og til at blive et Rusland, der blot skulle være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. De besluttede, at, i stedet for at få en fredsorden, så lad os satse på den gamle, angloamerikanske politik med at styre verden som et imperium; og lad os gennemtvinge en unipolær verden. Det var politikken i 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne; dette var ideen om regimeskifte, dette var ideen om 'farvede revolutioner'. Dette har ligget til grund for krigen, der byggede på løgne, i Afghanistan, Irak, mordet på Gaddafi; disse politikker har ødelagt Mellemøsten. De har været årsag til flygtningekrisen; de har næsten udløst et sammenbrud af den Europæiske Union, for der er ikke tale om nogen Union, som det blev klart under flygtningekrisens forløb.

Denne politik står nu for at eksplodere. Alan Greenspan, af alle personer – den person, der igen og igen advarede mod overstrømmende irrationalitet – er netop trådt frem og har sagt, at der er en ny nedsmeltning af en gældsboble på vej, og at dette vil udløse et krak på aktiemarkedet. Dette imperium er i færd med at kollapse, og jeg mener, det er grunden til, der hersker en sådan desperation for at forhindre Kinas fremvækst; selv om Kina har tilbudt en totalt anden model, der ikke bygger på geopolitik, men derimod bygger på »win-win«-samarbejde; og hvori alle nationer, der samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, ville få gavn af det.

Jeg mener, at det, som virkelig står på spil her, er: Går vi tilbage til Det britiske Imperium? Og folk, der kender amerikansk historie, ved meget vel, at Det britiske Imperium aldrig har opgivet ideen om at generobre USA. Kong George III mistede forstanden på tidspunktet for den Amerikanske Revolution, og de forsøgte at vinde Amerika tilbage; først i Krigen i 1812, og dernæst i Borgerkrigen, hvor Det britiske Imperium var allieret med Konføderationen (Sydstats-udbryderstaterne). De finansierede Konføderationen gennem Østkystbankerne. Efter dette indså de, at dette ikke kunne gøres militært, så dernæst forsøgte briterne at underminere det amerikanske *establishment* og overbevise dem om at styre verden som et imperium, der byggede på den angloamerikanske, særlige relation.

Ser man på hele operationen imod Trump, som i realiteten begyndte længe før Trump vandt valget; det var britisk efterretning, der initierede dossiererne, som fabrikerede efterretninger. Men, de blev så selvfølgelig hjulpet af amerikanske efterretningstjenester, hvor strukturen fra Obama-perioden stadig eksisterede. Så man har virkelig – »deep state« er for kort en formulering, for det inkluderer ikke den kendsgerning, at dette er et britisk kup. Det aftalte spil er ikke med Rusland; det aftalte spil er med Det britiske Imperium. Amerikanere må forstå, at hele deres revolution står

på spil; Forfatningen – der stadig, med hensyn til forfatninger, er et af de mest fantastiske dokumenter i verden – den er totalt i fare. Det er allerede blevet overtaget, og dét må det amerikanske folk omstøde.

Ross: Stærke ord. Mange tak. Jeg tror, vores mission står temmelig klart på dette tidspunkt. Vi ser nogle muligheder for, hvad der kan ske, hvis vi skaffer os af med denne mentalitet om global konflikt. Blot et enkelt eksempel ville være, at præsident Trump stoppede Obama-programmet for at bevæbne de såkaldte syriske »oprørsgrupper«. Alene en sådan handling ville være en ændring af den retning, vi har gået i det seneste halvandet årti med de krige for regimeskifte, vi har haft. At sige, det gør vi ikke mere. Vi siger, OK, der kunne blive ting, som hvis vi opgiver dette fremstød for konflikt.

Jeg vil gerne afslutte vores show med nogle ideer til, hvad folk kan gøre, og nogle rapporter om, hvad folk har gjort. Én ting er dette VIPS-memo, som vi har diskuteret og dækket meget på vores webside. Der har været meget aktivitet i landet; vi kan vise jer nogle billeder herfra om et øjeblik, af den form for aktiviteter, vi har været engageret i – stævner på gaden her i New York City. Her er ét til. Det er meget vigtigt, at denne historie kommer ud, for det er absolut eksplosivt; og det virker, det kommer ud. Det er et spørgsmål, som, som vi nævnte, kongresmedlem Rohrbacher har rejst; dette er noget, som bliver rejst af mange af de nye, alternative kilder. Oliver Stone har for nylig igen rejst spørgsmålet, og folk i hele landet rejser det på steder som under møder, der afholdes af kongresmedlemmer. For eksempel havde Ted Lew for nylig et borgermøde i sit valgdistrikt, og han blev af en LaRouche PAC-aktivist spurgt, »Hej, hvis DNC-computerne blev hacket, hvorfor har FBI så aldrig efterforsket dem?« Bare pil denne historie fra hinanden. Der er kommet breve i et pænt antal til avisredaktioner, og som bliver publiceret i aviser i hele landet. Der har været folk, der har indsat annoncer i de

lokale aviser, og som siger, at I skal kende til denne historie om, at den russiske hacking var et inside job. Læs VIPS-memoet; gå ind på LaRouche PAC websiden.

Vi har en tilhænger, der har holdt gårdudsalg for at rejse midler til LaRouche PAC. Vi har folk, der afholder stævner i deres hjemby. Et eksempel fra Connecticut, hvor en LaRouche-tilhænger sagde, »Jeg laver et stævne foran mit rådhus«. Det gjorde han, og vi havde et succesfuldt stævne dér, som blev dækket af lokalaviserne og det hele. Byråd, radiointerviews. Der foregår en masse aktivitet. Vi var f.eks. uden for Chuck Schumers kontor i New York; vi spurgte folk, hvor de syntes, vi skulle 'smide' (chuck) Schumer hen, hvilket ville være en vidunderlig idé. Der er rigtig meget at gøre. Ordet om dette må absolut spredes i sammenhæng med, hvad alternativet kunne blive.

Jeg vil gerne takke Helga Zepp-LaRouche for at være med os her i dag. Jeg vil gerne spørge dig, om du har yderligere kommentarer som afslutning af showet?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette er et af de historiske øjeblikke, hvor det er det enkelte individ, der tæller. Jeg ved, mange mennesker er blevet deprimeret, fordi de ikke tror, man kan gøre noget alligevel; men jeg mener, at vi er lige så tæt på Tredje Verdenskrig lige nu, som vi er på et fuldstændig nyt paradigme. Forestil jer blot en fremtid, hvor Amerika igen vil være venner med andre lande. De fleste folk kan godt lide amerikanere; de kan ikke lide det aktuelle kup, og de kan ikke lide de britiske politikker, der er kommet fra den amerikanske regering i de seneste 16 år. Men, det amerikanske folk har givet udtryk for noget meget vigtigt med valget af præsident Trump. Hvis det amerikanske folk omgående ville gribe muligheden for at støtte denne præsident – Trump har indledt en forbedring af relationen med Xi Jinping; han har fundet et godt samtaleniveau med Putin på G20 i Hamborg. Kina har tilbudt at hjælpe med ved genopbygningen af USA's infrastruktur og indbudt USA til at tilslutte sig Bælte & Vej

Initiativet i hele verden. Hvorfor kan USA, Rusland og Kina, som de tre, mest betydningsfulde nationer, ikke arbejde sammen? Hvis dette kan opnås, kan I så forestille jer, at vi kan få en tryk fred i verden? At vi kan arbejde sammen om at fjerne fattigdom, ikke alene i USA, men overalt? Jeg mener, at dette er de spørgsmål, vi bør tale om, og jeg er enormt overbevist om, at der er noget meget godt i det amerikanske folk, der vil sejre.

Ross: Vidunderligt! Godt. Mange tak. Tak til alle for at være med os i dag. Vi beder om, at I bliver medlem af LaRouche PAC; at I følger denne YouTube-kanal og sørger for at modtage besked om alle vore videoer, alt det, vi udgiver. Og det materiale, vi har diskuteret – VIPS-memoet fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, og videoerne, vi har fremstillet om spørgsmålet – kan ses på din YouTube-kanal. I finder mere i videobeskrivelsen, og vi har her et link til en af disse videoer til jer. (dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>)

Tak for at se med; lad os se at komme i gang!

**Tysk økonomi rystet af kriser
– USA's
sanktioner mod Rusland må
afvises!**

Af Helga Zepp-LaRouche

Det, vi netop nu oplever, er de forskellige symptomer på det neoliberale, transatlantiske systems fallit, denne model for økonomi og samfund, hvor de nedgjorte »sekundære dyder«, såsom flid, ærlighed, pligtfølelse, pålidelighed, høflighed osv., er blevet erstattet af aktionærers og børsnoterings værdi, maksimal profit og elitens samtykke om, at den eneste forbrydelse er den at blive fanget. Efter at skatteborgerne og småsparerne allerede i årevis har måttet betale prisen for denne værdiudskiftning, er det nu arbejdspladserne for arbejdere i bilsektoren og bilisterne, der skal hoste op for ulykkerne.

Download (PDF, Unknown)

Ny bankkrise inden årets udgang?

Bankkunder og pensionister bliver ofret for spekulationssvindl!

Af Helga Zepp-LaRouche

Vælgerne gør klogt i at anskueliggøre den brutalitet, med hvilken pensionerne i det amerikanske midtvesten bliver halveret, og de italienske bankkunder bliver eksproprieret. Hvis det kommer til et stort krak – og der bliver flere og

flere tegn på dette – bliver befolkningens livsopsparinger, såvel som dens levebrød, skruppelløst ofret.

Der findes kun ét middel mod dette: Det transatlantiske finanssystem må, i hvert eneste land, fuldstændig reorganiseres gennem en Glass/Steagall-bankopdeling, før det kommer til et kollaps. De tyske vælgere, der skal beslutte sig den 24. september, bør nøje tænke over, at BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, det tyske, politiske parti, som Helga Zepp-LaRouche er formand for, -red.) er det eneste parti, der overhovedet advarer om denne krise og har en løsning på denne krise parat.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouches Appel til den amerikanske befolkning: Hjælp jeres præsident Trump med at opfylde sine valgløfter og genindføre Glass-Steagall

21. juli, 2017 – Der er nye udviklinger i verden, som de fleste amerikanere virkelig ikke har den fjerneste anelse om, fordi de gængse medier ikke rapporterer om det. Det er, at der

meget hurtigt er ved at vokse en ny geometri frem i verden, som præsident Trump relaterer positivt til. For næsten fire år siden indledte Kinas præsident Xi Jinping en politik, som han kaldte den Nye Silkevej. Det, som det rent faktisk er, er – i traditionen efter den asiatiske Silkevej – at opbygge infrastrukturen i planetens indlandsområder i Asien, i Eurasien, i Afrika, i Latinamerika. Denne politik har forandret verden til det bedre. Det er blevet en særdeles attraktiv model, fordi den tilbyder den form for udvikling, der ikke var der før. Derfor er folk i Latinamerika og Afrika meget glade, for de ser for første gang håb og muligheden for at overvinde fattigdom for altid.

Præsident Trump har etableret en meget god relation med præsident Xi Jinping. Lige siden mødet på Mar-a-Lago i Florida i april, er de to kommet virkelig godt ud af det med hinanden. Der er en meget god kemi mellem dem, og dette møde fungerer virkelig godt. Som et resultat sendte præsident Trump en repræsentation på meget højt niveau til Bælte & Vej Forum, som var et topmøde om dette nye initiativ, og som omfattede 110 nationer. USA blev repræsenteret af Matt Pottinger. I mellemtiden har de indgået mange positive aftaler – investeringsaftaler – især om eksport og import mellem USA og Kina.

Mødet mellem præsident Trump og præsident Putin fra Rusland i forbindelse med G20-topmødet i Hamborg var ligeledes meget positivt. På trods af forsøgene på at forhindre denne form for samarbejde, så indgik de en aftale om en våbenstilstand i Syrien og bragte håb om en afslutning på denne forfærdelige krig i dette land; og de-konfliktionen mellem de to militærstyrker fungerer.

På en anden front, nemlig Nordkorea, har den nye præsident Moon for Sydkorea ligeledes tilbudt direkte samarbejde mellem de to landes militær og diskussioner med Nordkorea. Dette støttes af Kina. Så med præsident Trumps nye, strategiske politik og forbedringen i relationerne mellem USA og Kina, og

mellem USA og Rusland, befinder vi os potentielt i en helt ny geometri. Hvis præsidenterne for de tre mest magtfulde lande på denne planet – USA, Kina og Rusland – kan arbejde sammen om at løse problemerne i brændpunkterne, men også mere generelt etablere fuldstændig nye relationer og gå tilbage til en ny detente og afslutning af den Kolde Krig; så er dette så vigtigt for verdensfred og hele menneskehedens levebrød.

Der er dog et stort problem, en Akilleshæl. Det er, at, pga. den enorme kampagne imod Trump, Russia-gate, hele dæmoniseringen af Trump, har det endnu ikke været muligt for ham at opfylde sine valgløfter mht. økonomien. Og USA's økonomi er virkelig i færd med at kollapse; tallene er absolut afslørende. Der er bankerotter, og vi står på randen af at få endnu et kollaps som i 2008; men denne gang langt, langt større, for alle tallene er langt værre. Infrastrukturen kolliderer. I New York har man i øjeblikket »Helvedessommeren«, med brand i tog og folk i panik; dette er simpelt hen en fuldstændig uholdbar situation. Det er derfor ekstremt presserende nødvendigt, at præsident Trump bliver støttet i opfyldelsen af sine valgløfter om at investere *mindst* \$1 billion i den amerikanske infrastruktur. Han har modtaget tilbud fra Kina, der tilbyder at investere \$60 milliard i amerikanske statsobligationer, som Kina ejer, i infrastruktur i USA. Der er andre tilbud om sådanne investeringer.

Problemet er, at der netop nu foregår en stor kamp. Demokraterne, der står bag Russia-gate, vil ikke tage ansvaret for årsagerne til, at de tabte valget; men det var politikken med globalisering, der gjorde de rige rigere og flertallet af befolkningen fattigere, og så selvfølgelig disse interventionskrige, der skaber ødelæggelse over hele planeten. Og Demokraterne vil ikke tage ansvaret for dette, og de vil ikke slippe Russia-gate. Men også de neokonservative i det Republikanske Parti forsøger at forhindre Trump i at forbedre relationerne med Rusland og med Kina; og i særdeleshed i at gennemføre nye love for Wall Street.

Men, dette er den afgørende ting. Trump må opfylde sit valgløfte om at gennemføre Glass-Steagall og gå tilbage til det Amerikanske Økonomiske System, som han har nævnt i flere taler; at han ønsker at gå tilbage til Alexander Hamiltons, Henry Clays, Abraham Lincolns og Henry C. Careys politik og gennemføre Glass-Steagall. Men han kan ikke gøre det alene. Han er involveret i så mange kampe, at han har brug for jer. Jeg appellerer til jer; støt jeres præsident på dette tidspunkt i hans kamp. Vi befinder os på en enorm, historisk korsvej; vi kan rent faktisk bevæge verden ind i sikkerhed og forsøge at overvinde faren for termonuklear krig og civilisationens udslettelse, for altid. Jeg sagde for flere måneder siden, at, hvis præsident Trump lykkes med at forbedre relationerne med Rusland og Kina, kan han blive én af de største præsidenter i amerikansk historie. Det er fortsat min absolutte overbevisning; men han kan ikke gøre det alene.

Tillad mig derfor, fra udlandet, at appellere til jer som amerikanske patrioter. Hjælp præsident Trump med aktivt at opfylde sine løfter.

**Verden er gået ind i et Nyt Paradigme;
vi må gennemføre LaRouches politik for at det kan lykkes**

Leder fra LaRouche PAC, 16. juli, 2017 – I dag talte Helga Zepp-LaRouche om det historiske faseskifte, der finder sted i

verden, i retning af det Nye Paradigme, som LaRouche-organisationen har promoveret i de seneste 50 år, og det ansvar, som denne lille, men afgørende organisation må leve op til for at sikre, at dette nye paradigme, og ikke et globalt, økonomisk sammenbrud og en ny verdenskrig, kommer til at afgøre menneskehedens skæbne. I parafrase lyder hendes budskab som følger:

På den positive side sagde fr. LaRouche ved årets begyndelse, at Donald Trump kunne blive en af de største præsidenter i hele USA's historie, *hvis* det lykkes ham at få USA til at samarbejde med den Nye Silkevej. Dette finder nu sted med Trump, der arbejder tæt sammen med Xi Jinping om at integrere USA i Silkevejsprocessen, en proces, i hvilken LaRouche-organisationen har spillet en afgørende rolle siden 1990'erne. Overvej engang mødet på Mar-a-Lago, det faktum, at Trump sendte en delegation på højt niveau til Bælte & Vej Forum i Maj, samt det faktum, at Trump nu siger, at han kender Xi Jinping temmelig godt, og at de har etableret en meget god relation og er mødtes flere gange – det er en meget solid basis for samarbejde.

Den kendsgerning, at Trump-Putin-mødet i Hamborg i denne måned gik fremragende godt, især konfronteret med et massivt forsøg på et kup imod Trump fra Det britiske Imperiums og dets amerikanske aktivers side; begge præsidenter manøvrerede meget vist og meget godt. Den kendsgerning, at Putin bagefter sagde, at Trump er meget anderledes end det billede, medierne fremstiller af ham, og at dette kan blive grundlaget for en fortsat, stærk relation – dette er fremragende. Forestil jer blot, hvis der havde været en Hillary Clinton i Det Hvide Hus – så ville vi allerede have haft Tredje Verdenskrig.

Så på dette plan gør Trump det virkelig godt – lyt ikke ét sekund til det, de liberale i USA siger; dette er komplet irrelevant, for det, der tæller, er den strategiske situation. Får vi Tredje Verdenskrig, eller ej? Så, hvad så siden, der foregår internt i USA, er relativt sekundært i forhold til den

strategiske situation; og her har Trump gjort det fremragende godt.

Overvej det faktum, at Trump blev inviteret af præsident Macron til at være æresgæst i Frankrig – og dette var hans første besøg til udlandet – i anledning af den nationale Bastilledag, og til at spise middag med Macron på en meget fin restaurant på toppen af Eiffeltårnet. Bagefter sagde Macron, at Frankrigs relationer i lige grad er tætte til USA og til Rusland. Dette er meget vigtigt. Hvis man ser på resten af Europa: Østeuropas og Centraleuropas holdning til at deltage i Silkevejen; Italien, Spanien, Portugal går alle i retning af samarbejde med Kina. Macron, der sendte tidligere premierminister Raffarin, en stærk fortaler for samarbejde med Kina, til Bælte & Vej Forum, og nu, Macron, der inviterer Trump på denne måde – dette betyder tydeligvis, at krigskoalitionen mellem Theresa May og Angela Merkel – der mødtes med Obama kort tid efter Trumps valgsejr, netop for dette formål – at det ikke virker.

Det bedste trumfkort, Trump har, er netop disse globale spørgsmål. Dette er ikke en kamp internt i USA. Som Lyndon LaRouche har fremført, siden begyndelsen af Trump-fænomenets fremvækst: Dette er strategisk, dette er internationalt, ikke et strengt nationalt spørgsmål, og denne kamp vil blive vundet, eller tabt, på international skala. Tænk ikke småt, tænk ikke lokalt; det er ikke sådan, historien fungerer på dette tidspunkt.

Når dette er sagt, må man imidlertid også meget klart bemærke, at den store 'Akilleshæl' er Trumps økonomiske politik. Syv måneder inde i sit præsidentskab, har han endnu ikke bedrevet noget, der virkelig understøtter budskabet om, at han mener, hvad han siger, med hensyn til sine valgløfter – Glass-Steagall, det Amerikanske System, økonomisk praksis i Hamiltons tradition, \$1 billion i infrastrukturinvesteringer. Det er sandsynligvis stadigvæk, hvad han har til hensigt at gøre, men det er stadig ikke sket. Og han er stadig omgivet af

Wall Street-folk som finansminister Steve Mnuchin – det er helt klart den svage flanke.

Vi befinder os under et Damoklessværd i form af et sammenbrud, værre end i 2008. Der er mange røster ud over LaRouche-organisationen, der advarer om, at alle centralbankernes redskaber er opbrugt; kvantitativ lempelse har blot ført til en forøgelse af spekulanternes profit, på bekostning af den almene befolkning. Svælget mellem rig og fattig vokser til stadighed; selskabernes gæld, statsgælden, alle disse faktorer er meget værre end i 2008. Hvis det her kollapser, har vi omgående kaos. Vi er ikke ude over faren for en trussel mod civilisationens eksistens. NATO-øvelser finder stadig sted tæt på Ruslands grænser, og det er stadig en kilde til fare. Men lige nu er den største fare finanssystemets sammenbrud, der ville føre til omgående kaos.

Hvis man vil have en forsmag på, hvordan det ville se ud, så se engang på sammenbruddet af New Yorks undergrundsbane og anden infrastruktur i New York City, hvor New Yorks guvernør indrømmer, at dette er »Helvedessommeren«. På ingen tid kunne man få et kollaps i infrastrukturen lige så vel, som man kunne få et kollaps af finanssystemet. Tro endelig ikke, at vi er ude over farezonen!

Denne krise vil næsten sikkert udspilles ved slutningen af denne sommer. Denne magtsituation med sine to sider – ud fra standpunktet om Trump som præsident, men med et samtidigt, igangværende kupforsøg mod Trump som præsident, der er styret af briterne. Dette kan ikke vare ved; én af siderne vil vinde.

Vi er fremragende placeret for at kunne vinde, men det kræver en ekstraordinær forpligtelse fra det amerikanske folks side, som denne organisation må påtage sig ansvaret for, med en helt ny opfattelse af sin mission.

Foto: Helga Zepp-LaRouche, juli, 2017.

Det bedste resultat af G20-topmødet var mødet mellem Putin og Trump.

Artikel af Helga Zepp-LaRouche.

8. juli, 2017 – Præsidenterne for de to største atommagter i verden, Donald Trump og Vladimir Putin, har holdt deres første, personlige møde inden for rammerne af G20-topmødet i Hamborg, og iflg. udtalelser fra den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson »var der en god kemi« og samtalen var konstruktiv, hvilket også blev understreget af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov. Og Trump udtalte: »Vi ser frem til mange positive ting, der vil ske for Rusland og USA, og for alle berørte.«

Rent konkret blev der truffet beslutning om en våbenstilstand i Syrien og en ny kommunikationskanal for Ukraine, og der blev bl.a. talt om Nordkorea, terrorisme, cyber-sikkerhed og nye ambassadører. Hvem, der for alt i verden kerer sig om verdensfred, kunne ikke føle sig dybt lettet over dette resultat, der naturligvis må følges op af yderligere samarbejde? Kun hårdkogte krigsmagere og bagtalende redaktører, som dem i *Washington Post*, kunne ikke skjule deres ærgrelse over, at de to ræve – sagt i al respekt – har udmanøvreret det transatlantiske, neoliberale *establishment*. For, netop for at forhindre denne form for amerikansk-russisk samarbejde, som Trump havde lovet under sin valgkampagne, havde de britiske og amerikanske efterretningstjenester, hvis poster stadig var besat af folk fra Obama-administrationen,

spillet et aftalt spil med eventyret om »Russia-gate«.

Bortset fra dette fremragende møde, viste G20-topmødet i Hamborg atter engang, at den neoliberale globaliserings gamle, økonomiske models skrøbelighed ikke kan skjules ved hjælp af et dekoreret udstillingsvindue. Forbundskansler Merkel havde tydeligvis tænkt sig, at Hamborg skulle være dette udstillingsvindue, som »Verdens Port«, som symbol på den globale frihandel.

Og hvad kom der så ud af det? 130 millioner euro til en foranstaltning, hvor 'sherpaerne' (dvs. regeringers chefforhandlere ved arrangementer såsom G20, -red), i betragtning af den manglende, indholdsmæssige overensstemmelse mellem G20-statslederne, i sidste øjeblik måtte tinge om formuleringen af slutkommunikatet, i hvilket klimaspørgsmålet praktisk talt simpelt hen blev udeladt. Ingen diskussion om, og da slet ingen løsning på, et globalt finanssystem, hvis himmelråbende uretfærdighed gør kløften mellem fattig og rig stadig større, og imod hvilket den fredelige del af demonstranterne protesterede, og hvor en krise, værre end i 2008, hvert øjeblik kunne indtræffe.

Til omkostningerne må man desuden henregne et par millioner til de skader, som de formummede voldsmænd har anrettet – biler i brand, smadrede butiksruder, plyndrede butikker osv., for slet ikke at tale om lægeudgifter til de over 230 tilskadekomne politibetjente og et ukendt antal yderligere personer. Hvordan kunne det dog komme til en så katastrofal fejlvurdering af sikkerhedssituationen? Indenrigsminister de Maziere havde fyndigt erklæret, at enhver vold ville blive kvalt i fødslen. Det så vi sandelig.

I maj havde Hamborgs indenrigsminister Andy Grote ret så arrogant meddelt: »Det er en chance for, at regeringschefer med en autokratisk, populistisk baggrund forstår, hvordan et levende, demokratisk samfund fungerer, og hvor dybe uoverensstemmelserne er«; »I princippet er det en festival for

demokratiet«, og »G20-topmødet bliver også en demonstration af moderne politiarbejde«. Talsmand for regeringen, Steffen Seibert, erklærede ligeledes i 2016, at terrænet opfylder alle »logistiske og sikkerhedstekniske krav« for et G20-topmøde.

Hamborgchefen for det Tyske Politiforbund, Jan Reinecke, giver udelukkende politikken skylden for de talrige tilskadekomne politibetjente og ødelæggelserne i byen: »Hamborg burde aldrig have været åstedet for G20-topmødet.« Det havde han ret i. Det, der tydeligvis var tænkt at være en strålende iscenesættelse for Merkels verdensdiplomati – en ønskeopvisning, der forhindrede en vurdering af sikkerhedssituationen – er gået godt og grundigt galt.

Det er naturligvis et spørgsmål, hvordan det overhovedet kunne komme til en så eklatant fejlvurdering af en del af demonstranternes potentiale for vold. I betragtning af den totale udspionering af verdens befolkning, som udføres af NSA, GCHQ og deres diverse samarbejdsaftaler med BND (den tyske efterretningstjeneste) og andre europæiske tjenester, undrer det dog meget, at politikken i den grad kunne blive fanget på den forkerte fod. Endnu mere aparte er den allerede nævnte indenrigsminister Grotes argument om, at politiet ikke greb ind, da bøllerne i Hamborg-bydelen Schanzenviertel rasede, fordi der var »fare for betjentenes liv og lemmer«. Når staten ikke længere kan sikre sine borgeres sikkerhed, har den mistet magtmonopolet.

Forløbet af dette G20-topmøde burde være en anledning for alle til at reflektere over præmisserne for den aktuelle politik. Kan et navn som G20 overhovedet frembringe løsningen på denne verdens eksistentielle udfordringer, når de såkaldte 'sherpaer', i stedet for at blive enige om principper, doktorerer på formuleringer, der skal tapetsere hen over modsætningerne? G20, der blev grundlagt i 1999, har allerede under systemkrisen i 2008 vist sig at være ude af stand til at drage fordel af dette øjeblik til en virkelig reorganisering af det allerede dengang bankerotte finanssystem. I stedet for

blev, på G20-topmødet i Washington den 15. november, 2008, sporskiftet indstillet for politikken med den vidunderlige forøgelse af likviditet, der er associeret til al den uretfærdighed, som har befordret den globale revolte imod denne politik – fra Brexit over præsident Trumps valgsejr og til den italienske befolknings nej under folkeafstemningen om forfatningsændringen, og frem til den fredelige del af protesterne mod G20-topmødet.

En helt anden model for samarbejde mellem staterne blev netop for nylig demonstreret på Silkevejs-topmødet, det såkaldte »Bælte & Vej Forum«, der fandt sted i Beijing i maj måned. Her deltog 110 nationer i en konference, hvor grundlaget var det gensidige samarbejde på basis af et win-win-samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej. Dette initiativ har mange aspekter, som f.eks. opbygningen af den internationale infrastruktur, opbygningen af industri og landbrug, samarbejdet om videnskab og forskning, kulturel udveksling og samarbejde omkring rumfart, for nu at nævne de vigtigste områder.

Fordi denne model drejer sig om et samarbejde omkring reelle principper, der tager de gensidige interesser i betragtning og generelt etablerer et højere fornuftsplan, fungerer det på en harmonisk måde. Lykkeligvis er det i færd med at blive gennemført.

Ud over topmødet mellem Trump og Putin, var der en yderligere, potentielt set meget positiv udvikling, der blev synlig under G20-topmødet. Frem for alt den fornyede skærpelse af flygtningekrisen, såvel som også den positive virkning af Kinas omfangsrige investeringer i jernbaner, dæmninger, kraftværker, industriparker og landbrug i Afrika, har åbenbart vækket den erkendelse hos fr. Merkel, at Tyskland må ændre sin politik over for Afrika. Relativt kort tid før topmødet i Hamborg fik alle ministerier besked på at udarbejde nye koncepter for relationerne med Afrika inden for handel og økonomi.

Under mødet mellem præsident Xi og forbundskansler Merkel blev det kinesisk-tyske samarbejde om byggeriet af et vandkraftværk i Angola således annonceret, og Merkel betegnede dette som modellen for lignende samarbejde. Samtidig fandt der i Berlin yderligere et møde sted, med deltagelse af flere ministerier, hvor en intensivering af de fælles, tysk-kinesiske investeringer i Afrika stod på dagsordenen. At dette er et skridt i den rigtige retning, bliver synligt derigennem, at den britiske avis *The Economist* anser det for nødvendigt at angribe Merkels nye Afrika-politik og at understrege, at hun under ingen omstændigheder skulle være den nye »leder af det frie Vesten«.

For øvrigt gør *Washington Posts* hysteriske kommentar om mødet mellem Trump og Putin det ikke alene klart, at dette møde virkelig var en succes, men også, at mainstream-medierne virkelig er menneskehedens modstandere.

Selv om G20-topmødet var en katastrofe, så er det dog ikke dårligt alt sammen, og derfor eksisterer der absolut en chance for at virkeliggøre de ting, som G20-topmødet forsømte, og sætte på dagsordenen: Reorganiseringen af det transatlantiske finanssystem gennem vedtagelsen af Glass/Steagall-loven, skabelsen af et nyt kreditsystem i Alexander Hamiltons tradition, såvel som også USA's og de europæiske nationers samarbejde med den Nye Silkevej – frem for alt omkring den økonomiske opbygning i Sydvestasien og i Afrika.

Foto: Politiet brugte vandkanoner og tåregas mod de voldsomme demonstrationer under G20-topmødet i Hamborg, 7.-8. juli, 2017.

Ruslands TASS bringer artikel om Helga Zepp-LaRouche: Det mislykkedes for anti-russisk kampagne i USA at blokere for succesfuldt Putin/Trump-møde

9. juli, 2017 – En artikel den 8. juli af TASS-korrespondent Ivan Pilshchikov er helt dedikeret til at præsentere Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouches »ekspertvurdering« af mødet den 7. juli i Hamborg, Tyskland, mellem Putin og Trump. Artiklen, der følger nedenfor i sin helhed, har følgende understregende indledning: »Leder af Schiller Institutet mener, den russiske og den amerikanske præsident 'har overensstemmende synspunkter mht. deres ikke-accept af krige og interventioner og indblanding i andre landes anliggender'.«

NEW YORK, 8. juli /TASS-korrespondent Ivan Pilshchikov/.

Den russiske præsident Vladimir Putins første møde med sin amerikanske kollega Donald Trump gik ekstremt godt, på trods af den igangværende, anti-russiske kampagne i USA, og det rejser håbet om et faktisk samarbejde mellem Moskva og Washington. Helga Zepp-LaRouche, præsident for det internationale Schiller Institut, der beskæftiger sig med politiske og økonomiske spørgsmål, udtrykte denne mening i en samtale med TASS' korrespondent.

Et gennembrud i relationer

»Jeg mener, dette er et seriøst gennembrud, i betragtning af situationen gennem de seneste seks måneder«, sagde hun og

forklarede, at hun mente den konstruerede skandale i USA, pisket op omkring beskyldninger om russisk indblanding i det amerikanske præsidentvalg i 2016. Zepp-LaRouche understregede, at medierne og den nye amerikanske leders politiske modstandere havde lanceret disse bestræbelser med ét formål: at gøre det umuligt for Trump at gennemføre sit kampagneløfte om at forbedre relationer med Rusland.

Blandt de vigtigste resultater af mødet pegede lederen af Schiller Instituttet på den opnåede aftale om en våbenstilstand i det sydvestlige Syrien, udnævnelsen af Kurt Volker til USA's særlige repræsentant mht. Ukraine og udvekslingen af synspunkter om Nordkorea, såvel som også udsigterne for samarbejde om terrorbekæmpelse og om cybersikkerhed.

»Hvis de to største atommagter begynder at drøfte disse spørgsmål, er det et gigantisk skridt fremad for fredsbevaring«, understregede hun.

Overensstemmende synspunkter

Zepp-LaRouche mener, at mødet fortjener at blive set som positivt for begge sider. »Det havde været bedre, om de var mødtes tilbage i januar. Men det blev udsat pga. denne anti-russiske kampagne i USA«, bemærkede hun. Schiller Institut-præsidenten understregede, at »hvis forståelse på et personligt plan er blevet etableret mellem de to ledere af de to stærkeste atommagter, betyder det, at mødet var meget succesfuldt«.

Hun observerede, at det helt klart fremstår, at Trump og Putin »har overensstemmende synspunkter mht. deres ikke-accept af krige og interventioner, indblanding i andre landes anliggender og organiseringen af 'farvede revolutioner'. De er begge fremragende ledere, på trods af bestræbelserne fra de førende, vestlige mediers side på at fremstille tingene anderledes«, understregede eksperten.

En stor 'Trojka'?

Zepp-LaRouche mener, at der er flere faktorer, der giver grund til håb om, at, med Trump i embedet, »vil der blive positivt samarbejde blandt de tre vigtigste lande – Rusland, Kina og USA«. Hun sagde, at dette især indikeres af den amerikanske præsidents positive møder med Putin i Hamborg og med Kinas formand Xi Jinping i april på Trumps Mar-a-Lago ferieresort i Florida.

»Vi kan ikke løse alle nutidens problemer på basis af gamle modeller«, understregede Zepp-LaRouche. Hun bemærkede, at de trilaterale relationer mellem Moskva, Beijing og Washington, inklusive om økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål, kunne blive det »nye paradigme«.

Schiller Instituttet er en del af Lyndon LaRouches internationale bevægelse, der er fortalere for en tilnærmelse mellem USA og Rusland og de andre medlemslande i BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika).

I december 2016 lagde aktivister fra Schiller Instituttet blomster ved det Russiske Generalkonsulat i New York til minde om ofrene for Tu-154-flystyrtet og sang den russiske nationalsang foran indgangen til bygningen. I januar holdt de en ceremoni til minde om dem, der døde i flystyrtet, ved Tåremonumentet af kunstneren Zurab Tsereteli, i Bayonne, New Jersey.

(Oversat til engelsk for Schiller Instituttet fra russisk: <http://tass.ru/mezhdunarodnaya-panorama/4399522>)

**»Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«
Helga Zepp-LaRouches
hovedtale til
Schiller Institutets m. fl.
Konference,
Mad for Fred, New York, 7.
juli, 2017. (PDF)**

Det er bestemt sandt, at tiden for den unipolære verden er forbi, men multi-polaritet er stadig ikke løsningen, for det indbefatter stadig geopolitik, der var årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og denne geopolitik er stadig i operation, i Nordkorea, i Syrien og i Ukraine.

Vi må derfor finde et højere niveau. Vi må få verden frem til at blive det, præsident Xi Jinping altid kalder »et samfund for menneskehedens fælles fremtid«. Et stort skridt i denne retning kunne være mødet mellem præsident Trump og præsident Putin, der mødes i dag for første gang som præsidenter. Dette er selvfølgelig et meget vigtigt skridt, for mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping er der allerede etableret en meget positiv relation, så det er meget, meget afgørende, hvad der kommer ud af Trump-Putin-mødet. For de spørgsmål, vi må løse, er presserende og dramatiske.

Download (PDF, Unknown)

Videoklippen med Helgas tale kan ses her, start 15:45 min.:

International konference i New York: Mad for Fred, 7. juli, 2017

(Denne introduktionstekst forekommer på invitationen til konferencen):

Efter sin tale som deltager i Topmødet for Globale Tænketaanke under Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Institutet, i et interview til *Shanghai Daily*:

»Jeg mener, at Bælte & Vej Initiativet betyder et revolutionerende skridt hen imod en ny epoke i civilisationen. Ideen om at have win-win-samarbejde mellem nationer er første gang, et konkret koncept for at overvinde geopolitik er blevet fremsat.

Eftersom geopolitik var årsagen til de to verdenskrige, mener jeg, det er et fuldstændig nyt paradigme for tankegang, hvor en idé, der fremsættes af ét land, samtidig vil have den nationale interesse i overensstemmelse med hele menneskeheds interesse. Dette er aldrig tidligere sket.

Dette har indgydt et enormt håb blandt udviklingslandene om, at de har en mulighed for at overvinde fattigdom og underudvikling. Og jeg mener, dette er et initiativ, der vil vokse, indtil alle kontinenterne er forbundne gennem infrastruktur og udvikling.«

I samarbejde med Kinas Energifondskomite og Fonden for

Genoplivelse af Klassisk Kultur, afholder Schiller Institutet en konference i New York City fredag, den 7. juli, 2017. Vi vil bringe sammen, landbrugsledere, forskere og ingeniører inden for landbrug og politiske og diplomatiske, officielle personer fra hele USA, ledere fra Kina og fra andre nationer. Opgaven bliver at formulere en politik for fødevareproduktion og handel – i kølvandet på gennembruddet med Bælte & Vej Forum i Beijing i maj, 2017 – for omgående og radikalt at UDVIDE den globale fødevareproduktion og brødføde verden, katalyseret gennem den mest avancerede, 21. århundredes nuklear- og satellitteknologi.

Den amerikanske økonom og videnskabsmand, Lyndon LaRouche, der for 29 år siden var den oprindelige ophavsmand til konceptet og politikken med den »økonomiske udviklingskorridor« – i dag kendt som Verdenslandbroen – erklærede i sin rapport fra 1983, *'Der er ingen grænser for vækst'*, at nationer nu, med de eksisterende teknologier, har evnen til at producere tilstrækkelig med fødevarer af høj kvalitet til at brødføde 25 mia. mennesker, med en sund kost!

Han påpegede desuden, at Afrikas udvikling er af strategisk betydning – dvs., af strategisk betydning for Asien og for hele verdens befolkning. Hr LaRouche forklarede dernæst de detaljerede politikker for at virkeliggøre Afrikas potentiale for at blive både hele verdens »brødkurv« og et center for videnskab og rumforskning.

I dag, hvor 100 nationer aktivt deltager i Kinas Bælte & Vej Initiativ, er Vejen åben for at gøre netop dette!

Billede: »Fields of Gold«, af kunstneren Jane Small.

»Gør amerikansk-kinesisk samarbejde om den Nye Silkevej til hjertet af menneskehedens fælles skæbne« Af Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Instituttet, indspillede denne videotale den 16. juni til en Schiller Institut-konference i Detroit, USA, den 17. juni, 2017.

Vi befinder os stadigvæk i den menneskelige races udviklings barndom. Jeg mener, vi er meget heldige at leve og kunne forme fremtiden på dette tidspunkt; men jeg mener, at det mest afgørende aspekt for, at hele dette perspektiv skal lykkes, er: Få det amerikansk-kinesiske samarbejde om de Nye Silkevej til at fungere i den umiddelbart forestående periode.

Download (PDF, Unknown)

Når USA først tilslutter sig Bælte & Vej

Initiativet, kan et Nyt Paradigme for menneskeheden begynde Af Helga Zepp-LaRouche

Det vigtigste aspekt af ideen om USA's tilslutning til Bælte & Vej-initiativet vil imidlertid være at inspirere hele befolkningen med håb for fremtiden, en bedre fremtid for de kommende generationer, noget, der er gået tabt i løbet af de seneste fem årtier. Det ville ligeledes demonstrere, at præsident Trumps løfte om atter at gøre Amerika stort ikke står i modsætning til andre landes interesser, men at et sådant win-win-samarbejde tværtimod kan bevæge hele verden ind i en ny æra af menneskelig civilisation. Hvis de to største økonomier i verden ville samarbejde på denne måde, vil der ikke være noget problem på planeten, der ikke kunne løses.

Download (PDF, Unknown)

Lad være med at sluge den inducerede pessimisme – Den nye økonomiske

verdensorden er allerede på plads

Leder fra LaRouche PAC, 6. juni, 2017 – Til amerikanere og europæere, der døgnet rundt, og alle ugens syv dage, udsættes for en spærreild af rapporter om globale katastrofer, om Trump, der står over for afsættelse ved rigsretssag, om verden, der snart brænder op pga. global opvarmning og flere og flere 'fake news' – falske nyheder – og 'fake' videnskab og bevidst fremkaldt pessimisme – kom videre i teksten! Verden har forandret sig.

Momentum i vor samtids historie defineres af den enorme sejr for menneskeheden, der blev konsolideret på Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde den 14.-15. maj i Kina, efterfulgt af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 1.-3. juni, i Rusland.

Disse fora gik langt videre end til at fremlægge en håbefuld vision om en fjern fremtid, men fremlagde også en kortlægning af den transformation af hele planeten, der har fundet sted i løbet af de seneste par år gennem processen med den Nye Silkevej samtidig med, at man har opnået et forpligtende engagement på vegne af det store flertal af den menneskelige race, for at fortsætte denne udvikling i et forhøjet tempo.

USA var deltager i denne proces, med præsident Trump, der sendte en seniordelegeret til Beijing, og med 300 førende industrifolk, der deltog i Skt. Petersborg. Helga Zepp-LaRouches deltagelse på Bælte & Vej Forum, og på fora og i presseinterviews i hele Kina i to uger efter BVF-begivenheden, demonstrerede anerkendelsen i Kina af, at hun og hendes mand, Lyndon LaRouche, tilbage i 1990'erne havde initieret processen med at erstatte den Kolde Krig med udviklingsprojekter, der fysisk og kulturelt forbinder nationer, ligesom den oprindelige Silkevej havde gjort det i fortiden.

I dag talte Helga Zepp-LaRouche til de amerikanske medlemmer af LaRouche-organisationen om det presserende nødvendige i at løfte befolkningen ud af det kontrollerede miljø, som er skabt af de desintegrerende politiske partier, de neokonservative og de mislykkede massemedier. Er infrastrukturen i din by ved at smuldre, som den er i New York City? Stil dig selv spørgsmålet: Hvad ville Kina gøre? Inden for et eller to år ville Kina erstatte forfaldet med nye højhastighedsjernbaner, svævetogs- (maglev-) undergrundsbaner, produktion af elektricitet ved hjælp af kernekraft og nye faciliteter til uddannelses- og sundhedssektor. Og, med initiativet for Bælte & Vej, sammen med de udviklingsbanker, de har skabt, bringer Kina denne proces til resten af verden – inklusive (hvis vi accepterer) til USA.

Dette er, hvad Franklin Roosevelt og John F. Kennedy ville have gjort. Dette er, hvad LaRouche, meget detaljeret, har foreslået hen over de seneste 50 år, siden Kennedy blev dræbt af dem, der foragtede hans vision og videnskabelige optimisme. I dag gennemgik Zepp-LaRouche, hvordan denne organisation har udarbejdet udstrakte udviklingsprojekter for Afrika, for Latinamerika, for det Indiske Hav/Stillehavsbækkenet og for Nordamerika, og ligeledes for en tilbagevenden til Hamiltons, Lincolns og Roosevelts politikker for udstedelse af statskreditter, der ville fremme sådanne store projekter. Men dette er præcis de forslag, der i dag bliver implementeret under Kinas og Ruslands lederskab!

Der er ingen tid at spille med hensyn til at vække den amerikanske befolkning og de europæiske befolkninger til at gå med i det nye paradigme, der står lige foran dem, men som er skjult af den løgnagtige presse, og af deres egen frygt og pessimisme. Hidtil har præsident Trump nægtet at bøje sig for den nye 'McCarthy-isme', som er orkestreret af briterne og deres aktiver i USA, og som tror, at befolkningen er blevet så »fordummet«, at den vil acceptere den absurditet, at et venskab med Rusland og Kina er en forbrydelse mod amerikansk

frihed og demokrati.

Det vil ikke virke. LaRouche-organisationen er, med løsningerne på hånden, strategisk placeret til at bryde igennem moradset for at bringe USA og Europa fuldt og helt ind i den Nye Silkevej, for at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingslov og statsbankpraksis i Hamiltons tradition, og for at gå sammen med resten af verden i forceringen af den menneskelige videns fremskudte grænser og skabe en fremtid, der er menneskeheden værdig, her på Jorden, og i vore fremtidige kolonier i rummet.

Optimisme og muligheder: USA må gå med i den Nye Silkevej. LaRouche PAC Internationale Webcast, 2. juni, 2017

Matthew Ogden: Temaet for aftenens webcast er: USA må afgjort tilslutte sig den Nye Silkevej. Dette er den strategisk vigtigste ting, der kan ske; alt andet må ses som underordnet dette mål. Vi havde lejlighed til at tale med Lyndon og Helga LaRouche for et par timer siden, og vi har lidt nyheder; nogle bemærkninger fra Helga Zepp-LaRouche, som jeg gerne vil oplæse som indledning. Hun sagde, at verden hastigt bevæger sig i en meget ny og dynamisk retning. Momentum er meget klart. Tag Bælt & Vej Forum, der fandt sted for kun to uger siden, og tag dernæst Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, der finder sted netop i disse dage; naturligvis med den russiske

præsident Vladimir Putin som vært. Ved denne lejlighed er den særlige gæst premierminister Modi fra Indien, og vi ser en fortsat integration mellem Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), Bælt & Vej, den Nye Silkevej og alle disse eurasiske, økonomiske udviklings- og integrationsorganisationer.

Helga Zepp-LaRouche sagde, vi må nu optrappe vores kampagne her i USA, for, at USA kan blive fuldt ud engageret og involveret i denne nye dynamik med win-win-samarbejde og gensidigt fordelagtige udviklingsprojekter. Hun sagde, at vi må holde fokus på dette spørgsmål; ikke lade os distrahere af noget som helst andet. Verden har totalt forandret sig. Vi befinder os i en fuldstændig ny epoke, en ny æra for civilisationen.

Hun sagde, vi i nyhederne netop har set, i de sidste 24 timer, at præsident Trump har sagt nej til denne Paris-klimaaf tale, og det er en god ting, sagde hun. For det (klimaaf talen) er ikke baseret på videnskab. Jo, vi ved godt, at klimaet ændrer sig, men det er ikke baseret på menneskeskabt, global opvarmning. Spørgsmålet er så, hvad er årsagen? Paris-af talen var baseret på ideologi, sagde hun; den var baseret på ideologien om grænser for vækst, befolkningsreduktion, undertrykkelse af udvikling – især i den tredje verden.[1] Sæt som modsætning den Nye Silkevej, Bælt & Vej-initiativet, der kommer fra Kina, og som bringer hårdt tiltrængt udvikling til den tredje verden, til Afrika og andre steder; som disse områder ikke har haft adgang til i generationer. Man må se, at dette er en virkelig bølge af optimisme.

Hun sagde, hold tingene optimistisk, bliv ved at være optimistiske. Det kunstige diskussionsmiljø i USA, der er skabt af nyhedsmedierne, er ren propaganda, sagde hun. De falske nyheder er ikke kun de negative rapporter – det har vi set masser af. Men, de falske nyheder er i realiteten, at man ikke rapporterer de positive og optimistiske udviklinger, der finder sted i hele verden, og som især kommer via Bælt & Vej Forum.

Vi havde lejlighed til at få en ti minutter lang briefing fra fr. Helga Zepp-LaRouche i går, under en telefonkonference med hendes medarbejdere (i USA). Det var en virkelig vidunderlig og optimistisk refleksion tilbage over betydningen og virkningen af dette Bælt & Vej Forum, som hun havde mulighed for at deltage i personligt. Vi har fremstillet en slags video til jer her, hvor vi har brugt nogle billeder af Helgas besøg til Kina, og noget baggrundsmateriale, som I vil få at høre her, som gennemgår LaRouche-bevægelsens 40-50 år lange historie for denne nye, internationale, økonomiske orden, der nu er ved at blive til virkelighed. Her kommer denne ti minutter lange video:

<https://www.youtube.com/watch?v=6ekspcgnkoY>

(Her følger resten af diskussionen på engelsk. Helgas briefing (videoen) er oversat til dansk, her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=19877>)

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I just wanted to make sure that you get a first impression from me from my trip, because I think the worst mistake we could make would be to respond to the absolutely incredible psywar propaganda coming from the U.S. mainstream media and the neoliberal media in Europe, like Spiegel Online with its Chief Editor piece which was really out of this way! It is very clear that people who are primarily relying on such media have a completely, totally, 100% wrong idea of what the reality is of what's going on. And we should really get that out of our heads and not try to swim within the fishbowl of an artificially created environment. Because, from my standpoint, the world looks very, very different. First of all, I said this already, and I reiterate it: With the Belt and Road Forum, the world has dramatically consolidated

the beginning of the new era, and I don't think at all, that short of World War III, this is going to go away, because the majority of the world is moving in a completely liberated way. And first of all, this was the highest level conference I ever participated in. There were 28 head of state, speaking one after the other, and obviously, the speech by Xi Jinping was absolutely outstanding, and whoever has time to listen to it, should really do it, because it was a very, very Confucian speech, which set the tone for the two-day conference in a very clear way. So, please listen to it when you have some time.

I think the way people have to understand what is going on, you have to really think what this organization, and Lyn in particular did for the last almost 50 years. The first time when Lyn in 1971 recognized what the significance of the dismantling of the Bretton Woods system was, and then all the many, many things we did in the last over 40 years: Lyn coming back from the Iraq Ba'ath Party celebration in 1975, when he proposed the IDB as an International Development Bank to foster a new world economic order; the fact that we, for one year, campaigned with this IDB proposal which then basically became part of the Colombo, Sri Lanka resolution of the Non-Aligned Movement in '76.

Then, in the end of the '70s, when we worked with Indira Gandhi on a 40-year development plan for India. Already in '76, we published a whole book about the industrialization of Africa. We worked with Mexican President José López Portillo on "Operation

Juárez.” We put out a 50-year Pacific Basic development plan. Lyn had already in '75 had proposed Oasis Plan. And then naturally when the [Berlin] Wall came down and the Soviet Union disintegrated, we proposed the Productive Triangle and the Eurasian Land-Bridge. And all of these proposals! And just think of the many, many activities we did, conferences all over five continents, all of this was on the level of ideas, on the level of program – but only after Xi Jinping put the New Silk Road on the agenda in 2013, and in the four-years of breathtaking developments of the One Belt, One Road initiative since, these ideas are becoming realized! And the genie is out of the bottle! When you have now the Bi-Oceanic Railway discussion and the tunnels and bridges connecting the Atlantic and Pacific around Latin America, you have all these railways now being opened up in Africa – this is unprecedented! This was not done by the IMF or the World Bank. They suppressed it with the conditionalities. But with the AIIB, the New Development Bank, the New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the direct investment of the Chinese Ex-Im Bank, the China state bank, all of these projects are now proceeding, and they have completely changed the attitude and the self-confidence of all participating countries. Now, the way people in China look at President Trump is absolutely different than what the media are trying to say. They are very positive about Trump, in the same way that people in Russia think that Trump is somebody you can absolutely have a decent relationship with, and that is reality. And forget the

media! Forget these whores in the press who are really just prostitutes for the British Empire. Don't pay any attention to what they say, and don't allow the people you are talking with to do that, either.

When Trump promised \$1 trillion infrastructure investments, this was the right thing, and we put out the right program saying the United States must join the Silk Road and that {should be our focus}, and nothing else. Everything else should be a subsumed aspect of that. This is the strategically important thing, and the fact that the head of the China Investment Corp. Ding Xuedong said it's not \$1 trillion but \$8 trillion, is what the United States needs, is absolutely on the mark; and you know it yourself from the conditions of the roads and the infrastructure in all of the United States.

So the fact that the same organization has now set up their office in New York, advising Chinese investors how to invest in the United States, and vice versa, how U.S. investors can invest in China; the fact that the Chinese are invited to participate in this infrastructure conference in June; all of this is absolutely going in the right direction.

What happened in the Belt and Road Forum and the many meetings I had afterwards – after all, I spent two full weeks in Beijing, in Nanjing, in Shanghai but it's the fact that in

the

many interviews, many quotes, and the general view is that we were treated with the highest respect possible. I mean, people

are fully aware of Lyn's significance as a theoretician of physical economy, his ideas are highly respected; and people treated me as we should be treated, namely as people who have devoted their entire lives to the common good of humanity.

And

this is absolutely in stark contrast to the shitty behavior that

we are normally getting from the neo-liberals in the trans-Atlantic region.

And you should understand that what the attack on Trump is supposed to do: Is to make – it's so difficult for him to focus

on the positive aspect, and there are quite some many of them, including his working relationship with Russia and China, which

is strategically the most important. So that, basically, he has

to defend himself instead, and everybody thinks they have to spend all the time to defend themselves.

So don't fall for it. The idea that we are losing is completely off! Mankind is on the winning track and we have to pull the American population to create the kind of ferment so that the implementation of the infrastructure program as a first

step is on the agenda, and on everybody's mind and nothing else.

Even if Europe is still in the grip of the EU Commission, I mean, if Merkel wants to be the leader of the free West, – forget it. Macron just had a very excellent meeting with Putin,

defining a cordial relationship with Russia! This is not what Merkel and Obama have been cooking up, when Obama addressed the

church day of the Protestant church, but Merkel is pretty isolated.

Just look around in Europe: Macron send Raffarin, the former Prime Minister, to the Belt and Road Forum who gave an excellent speech, why China and France have to work together. Gentiloni from Italy said China and Italy will work together on

the development of Africa. All the East Europeans, Tsipras [from

Greece], Serbia, Hungary, Czechia's Zeman, Orban [Hungary] – all

of these people were absolutely enthusiastic on the Belt and Road

Initiative. And now even Germany, it shows that the German industry is actually really getting it, that their interest is to

work on joint ventures in third countries together with China. So

I think even Germany will change.

I have the strong conviction that by the end of this year, it will look completely different, because the development perspective is so contagious, that I think all the efforts by the

British Empire to somehow throw in a monkey wrench will not work!

So take the winning perspective, take the high ground, think strategically: And realize that what is happening in reality, in

many, many development projects around the world, is what this organization has been fighting for, for almost half a century.

I just wanted to tell you that, because the worst thing we could do, is look at it from inside the United States, from within the box, when the whole world has moved out of the box decisively, with the Belt and Road Forum, which is not going to

be stopped by anything. And that is my view I wanted to communicate.

[end video: <https://larouchepac.com/20170602/silk-road-strategy-helga-larouche-report-belt-and-road-forum>

OGDEN: As you could hear, Helga LaRouche was extremely optimistic after spending an entire two weeks in China; and her

point could not be more clear. The United States must join the

Silk Road; this must be our focus and nothing else.

“Everything

else should be a subsumed aspect of that,” she said; “this is the

strategically most important thing.”

Helga also had, among many media interviews, you could see

some pictures there from her interview on the “Dialogue with Yang

Rui” show, which was a very widely watched and wonderful

interview. She had many TV interviews, many other press

interviews. Here’s an interview that just came out; this is from

{Shanghai Daily}, and I’m going to read a few excerpts from that

interview as well. I think is just really a nice overview.

As

you can see, the title is “Belt and Road Initiative Instills Hope

for Peace and Development Among Nations.” You can see the picture

of Helga LaRouche there. The editor’s note begins the article;

it says,

“Helga Zepp-LaRouche visited Shanghai for the first time in

the summer of 1971. In 1977 she married American economist Lyndon

LaRouche, and the couple have since worked together on

development plans for a just new world economic order.” That was

the overview that we saw in the video just now. It goes on:

“Zepp-LaRouche founded the Schiller Institute in 1984, a think tank devoted to the realization of these plans and a renaissance and a dialogue of classical cultures.

“She is an expert in European humanist philosophy and poetry, Confucius, and history.

“After attending the recent Belt and Road Forum in Beijing, she visited Shanghai, where {Shanghai Daily} reporter Wan Lixin interviewed her.”

These are going to be a few excerpts from Helga LaRouche’s answers to the questions that were posed to her in this {Shanghai Daily} interview.

So, Helga said: “I think the Belt and Road initiative signifies a revolutionary move to a new epoch of civilization. The idea of having a win-win cooperation among nations is the first time that a concrete concept has been offered to overcome geopolitics.

“Since geopolitics was the cause of the two world wars, I think it is a completely new paradigm of thinking where an idea proposed by one country has the national interest basically in coherence with the interests of humanity as a whole. This has never happened.

“This has instilled tremendous hope among developing nations that they have the chance to overcome poverty and underdevelopment. And I think this is an initiative that will grow until all the continents are connected through infrastructure and development.” (That’s the idea of the World Land-Bridge.)

“We have always made the point that for this new Silk Road to succeed in the tradition of the old Silk Road, which was also an exchange of ideas and cultures, not just products and technology, you have to combine economic cooperation with

dialogue between cultures. This dialogue must be on the highest level, so each culture has to present example of the best of their culture, like Confucianism, Italian renaissance, the German classical period, and present the best works of arts in music and poetry, paintings and other forms of art.

“Our experience is that when people get into contact for the first time with expression of such high culture from another culture, they are surprised by its beauty. And this beauty then opens the heart and souls of the people. And this is the best medicine against chauvinism, xenophobia, and prejudice, and it opens the way for the love of other cultures.

“This is in conformity with Confucian teaching that all activity must be combined with strengthening of love for the mankind, because without that cultural component, that new Silk Road will not flourish.”

“I think it a great honor for me to participate in this Belt and Road Forum, and I was deeply impressed by the speech of President Xi Jinping. Among all participants I spoke with there is consensus that we are actively participating in the shaping of history. All this means that China is right now leading the world in terms of providing the perspective for the future.

“I think this has been recognized by many countries in Latin America, in Africa, in Asia, and even some European countries start to recognize it is in their best interests to ally with that initiative. So I think it has made clear that China is the only country right now that offers a positive perspective to overcome the strategic bottleneck of our present times.”

“Here I would like to quote from Pope Paul VI who said that

'Development is the new name for peace.'

"I was first in Shanghai 46 years ago in 1971, after traveling on a cargo ship. Although it was not the best time to

be in China, it had awoken my love for China.

"I think the Chinese people are much too modest. They should feel more confident about what they have accomplished. They have

created the biggest miracle of the world, even bigger than the post-war German economic miracle. They should be very proud to be

Chinese."

So again, that was from an interview in {Shanghai Daily} called "Belt and Road Initiative Instills Hope for Peace and Development Among Nations."

[<http://www.shanghaidaily.com/opinion/chinese-perspectives/Belt-and-Road-initiative-instills-hope-for-peace-and-development-among-nations/shdaily.shtml>]

Obviously, this is just a wonderfully optimistic view of the world right now. I think it gives you a sense of what Helga LaRouche gained as an eyewitness and participant on the ground at

the Belt and Road Forum. It's what Americans are not being given; we're not being given this kind of optimistic perspective

of what the future of mankind could be, and it's very much within

our grasp. The kind of pride that she said Chinese should feel

about being Chinese, this is something that Americans desperately

to access again; this pride of being American.

With that kind of overview and our very clear sense of what our mission is, that the United States should join this New Paradigm of win-win development, I think maybe Ben can give us a

little bit of a sense of what it's going to take to get the United States back on this path to development. It's been 50 years since the assassination of John F Kennedy and the departure

of the United States from this sense of development and progress.

This embrace of this Malthusianism, zero-growth kind of population control ideology, which has brought us to the point of

just miserable economic suffering.

BENJAMIN DENISTON: As you mentioned in the beginning, Trump's announcement that the U.S. is going to pull out of this

Paris climate change agreement is a really big deal; this is excellent. To my knowledge, unless I'm missing something, since

this whole climate change scare got going, this is the first U.S.

President who has actually kicked back against this. It started

really back with George H.W. Bush; Bill Clinton went along with

it. Despite the narrative of it being a Republican versus Democrat issue, the George W Bush administration was fully on board; they went with all this junk. Bio-fuels, global warming,

they pushed it fully. Obama pushed it further. Now, we finally

have a President who is actually kicking back against this. This

is huge, this important; Trump definitely deserves respect and support for fighting against this thing. As many of our viewers

know, this is a huge global lobby that's been pushing this thing

from the top down for decades now.

I thought it was also important that Trump highlighted the economic effects of this. Some people just say the science says this, or the science says that; but there's also the reality of what is the effect on the people. What's the effect on your citizens of going with these policies? They say CO2 is terrible, it's a pollutant, etc.; therefore, we need to go with all these wonderful, clean energy solutions. They paint this rosy picture, when in fact, that has devastating effects on the real-life conditions of our population. This whole Green energy fraud is ridiculous. Given that this issue is now coming up, I think it's worth just highlighting a couple of points on this. If you want to talk about the reduction in CO2 emissions and the Green energy stuff, I still think it's worth looking at what Germany is facing right now in terms of their energy prices. If you want a case study in what wind and solar and exiting nuclear and getting rid of coal and natural gas does; in Germany, just between 2004 and 2015, their energy prices went up 50% from \$0.23 cents a kilowatt-hour in U.S. values, to \$0.35 cents a kilowatt-hour. They were already in 2004, twice the rate we pay in the U.S. on average. And over that ten-year period, in the context of a lot of this nuclear exit, CO2-reduction stuff, they went up another 50% to now three times what Americans pay on average for energy, just as an example of what that means for real life conditions. This has been driving industries to

leave

Germany, so it has an effect on industry, other forms of economic

activity as well.

In 2013, just one subsidy – this major surcharge they added to the average German's bill to pay for wind and solar – was the

equivalent of \$0.07 U.S. cents per kilowatt-hour. That alone is

60% of what we pay on average for the U.S.; just for one subsidy,

just for wind and solar.

In the context of all the propaganda that gets put out, it's worth emphasizing the idea that we can transition to some wonderful world powered by wind, solar electricity is a face; it's a fraud. We need to go in the other direction. To the degree necessary, use coal, use natural gas, whatever; but move

towards more advanced higher forms of energy like fission and nuclear fusion – that's really the future. The future is increasing energy use per capita, increasing the use of higher qualities of energy per capita, not reduction.

I also think it's worth in the context of the debate re-erupting right now, people are freaking out about Trump doing

this; I think it's worth re-examining the issue of CO₂. What does CO₂ do? It's now officially labelled a pollutant by the EPA. There are all these horror stories about extreme weather,

climate change, etc.

I just want to highlight one graphic [Fig. 1]. Tons could be said, but I think it's just worth it for the education of our

audience and the real facts on the issue, it's worth just highlighting this study, comparing literally dozens of different

computer models on the effects of CO₂ increase with the

reality

that's happened just in the last couple of decades. So, what these people did was to take 32 different computer models, all claiming what the effects of CO2 increase were going to do to the

global temperature. Those are all the variety of small dotted lines rising up in the graph there. The thick red line there is

the average of all of these 32 different computer models.

If you take the claims being made by these models and by these fear-mongers around the CO2, they say this is the type of

rate of temperature increase you're going to get. But if you compare that to the actual observations indicated below in the blue and green lines with the squares and the dots, you see that

none of the computer models have been accurate in reality.

Both

satellite measurements by two different types of measurements, as

well as independent {in situ} measurements with balloon systems,

have shown that the temperature over the past 15 years now on average, has been relatively flat with little increase.

{None}

of the models showed this; none of them.

So, have this in mind when you hear these scare stories about this much temperature rise is going to cause this much extreme weather, etc. They're basing it all on these models that

have already shown to be ridiculous.

There's another interesting aspect to the CO2 issue, which isn't discussed at all, which is this apparently secret thing that many of these fear-mongering people around climate change don't apparently know, which is that CO2 is actually a part of the biosphere, and it's actually an important part of the ecological cycle. People talk about being "pro-green": It's

actually an important contribution to green on the planet. And there's been some work done, and I'd like to play a few short clips of an interview I'd done a few weeks back with a scientist who's led a great amount of effort on studying the positive effects of higher CO2 levels. This is Dr. Craig Idso, and he has spent many years and a lot of effort doing actual experiments with greenhouses, overviews of various studies, overviews of satellite measurements, and actually studying the question of what is the effect of increasing CO2 levels on plant growth and then also on agricultural activity. These clips speak for themselves, but I think this is an important part of the discussion, as being completely blacked out, which is, aside from the scare-stories about CO2 not being grounded in reality, there's actually a beneficial side for increasing CO2 levels.

[start video]

DR. CRAIG IDSO: There are three main benefits from increasing carbon dioxide concentrations in the atmosphere: The first is that it increases plant productivity for biomass of the plant. On average, what we see is that for a doubling of CO2, something that's going to happen by the end of this century, most are basis plants, non-woody plants like crops and things like that, will experience anywhere from a 25% to a 55% increasing in biomass per yield. And that's a phenomenal result and that's something that's going to happen just because we raise the CO2 concentration and nothing else. Second is that higher CO2 concentrations help increase the plant's water use efficiency. Again, a doubling of CO2 allows

plants to use about half as much water as they need to produce the same amount of tissue, so another phenomenal benefit. And then the third benefit is that higher CO₂ concentrations helps to ameliorate environmental stresses. So if you have a stress from hot air temperature, maybe low light, low levels of soil fertility, those sorts of things, when you have higher CO₂ concentrations they tend to reduce or lessen that stress if not completely ameliorate it, under a doubling of CO₂. You put all those three benefits together, and what you get is a tremendous benefit to the biosphere to the growth. And we're seeing that already: We see it in tree-ring cores, you can look and look at how their water use efficiency has improved over time, and we see anywhere from 35% to 40% increase already, as the CO₂ concentration has increased by about 40%. So the satellites have been up measuring reflectivity of vegetation, over the entire globe ever since about the early 1980s. And what they find consistently, whether they're focussing on a particular region of the globe or the globe as a whole, you get anywhere from about 6% to 15% increase in biomass in that period of time. The globe as a whole, or in total, is actually in a better off condition now than it was when those measurements began. I did the first approximation to determine what is the net monetary benefit on crop production globally, in the past and then also projected into the future, and what I found was that over the 50-year period from 1961 to 2011, it amounts to about \$3.2 trillion on the global economy, a phenomenal benefit. And then, projecting that forward in time, as the CO₂ concentration is going to continue to rise, from about 2012 to 2050, we

expect

it to be about \$10 trillion to the economy.

And that's just really scratching the surface, because you could look at studies, for example, I'll take rice, where there's

a number of genotypes of rice, and scientists have looked at for

example, in one study I'm thinking of, they looked at 16 different genotypes of rice, and how those genotypes responded to

a doubling of CO₂, and they received values that ranged from about 0 all the way to a whopping 265%. So, if governments and

scientists focussed on those specific genotypes that we received

the greatest increase in biomass per CO₂ rise, and then grew them, we could have this phenomenal increase in agriculture and

have no problem in feeding the planet in the future.

[end video]

DENISTON: I wanted to just highlight that interview, because that needs to get out. These are astounding facts: You

compare on the one side, the scare stories are not adding up.

On

the other side, just review what he said, that over the past 35

years, according to global satellite measurements a 6-15% increase in total biomass production to the planet, the entire planet! We're not talking about a 10th of a percent of a half of

a percent, 6-15%, that's huge. And these assessments they've done on the increased crop yield, which they put in monetary terms of \$3 trillion increased value production from higher crop

yields. Again, these are not models and studies; you can take

a
greenhouse, you can study tomato plants, this particular
species,
what's their yield under regular atmospheric CO2 conditions,
what's their yield under this much increase? And they have
hard
data on this, so these are not models, this is real stuff.
And then the other irony, which is an irony for some people
is this water use efficiency: You actually get a highly
significant boost for certain plant species in their ability
to
produce more biomass with less water use, and this has rather
interesting implications for drier regions in particular,
where
water becomes a limiting factor in plant growth. And now, all
of
a sudden, with higher concentrations of plant food in the
atmosphere, CO2, they can grow in regions they couldn't grow
in
before; they can be more healthy in regions they couldn't be
healthy before. And you just take a look at places we've had
water issues – California – and we have our crazy governor in
California, running around pretending he's the world leader on
CO2, when his state is actually benefitting greatly from the
fact
there's been higher CO2 levels in the context of the recent
droughts. The ironies are just all over the place.
You've really got to ask yourself, why are none of these
just basic scientific facts even being added into the
discussion?
All you hear is these super, extreme, incredible flimsy
arguments
claiming to be science, about scare stories, and then basic,
raw,
scientific data and studies and discussion – you don't hear
about that in the media, at all. I think people need to let
that

irony sink in, on this whole climate debate issue.

And Matthew, as you said in the beginning, the real issue is there's an ideology behind this, as Helga Zepp-LaRouche said in

our discussion earlier today: The whole climate change issue is

not really about climate change. That's the latest scare story

certain people have grabbed onto and pushed from the standpoint

of a Malthusian ideology. And tons can be said; we put out an entire report, "Global Warming Scare Is Population Reduction, Not

Science." This was put out by {Executive Intelligence Review};

if you don't have a copy of this, you should get one.

[<http://store.larouchepub.com/category-s/1840.htm>] Under Mr. LaRouche's direction, over decades, his organization has uniquely

put out the entire story of the origins of this, not just climate-change scare, but more broadly this whole environmentalist movement as coming from this Malthusian ideology.

And you look at the founders of the modern environmentalist movement, if you look at who these people were, these are people

that created the entire structure that pushed globally this whole

environmentalist system. We can just highlight some of the key

figures: Sir Julian Huxley, a lifelong proponent of eugenics, head of the British Eugenics Society. After World War II, after

Hitler's horrific war crimes, and crimes against humanity were exposed, and the connection to eugenics there, Huxley still promoted eugenics in his position in the UN, as the head of UNESCO at the time.

Prince Philip, whenever he gets the chance, talks about how terrible population growth is, and the fact that population growth is the number one problem on the planet. The guy whose said if he could be reincarnated, he'd like to come back as a deadly virus to reduce world population. That's his view, that's his belief-system.

Prince Bernhardt of the Netherlands, who was actually working with Nazi intelligence, a member of the Nazi Party. He even helped Nazi war criminals escape after World War II. These people came together and started the environmentalist movement, going back to the immediate post-World War II period, and going into the '50s and '60s when it started to take off. This is the ideology behind this. It's not about the debates you see on the media, about this claim or that claim on supposed science of CO2. If you really want to understand the issue, it's this oligarchical, Malthusian ideology that's been campaigning for generations against economic development, against population growth, against the development of so-called Third World nations. These are people who have said we cannot allow the world to rise to the living standards of America and the West. Think of Obama travelling to Africa, telling students in Africa, if you all had air conditioning and cars the planet would boil over, so that's not an option. And that's the issue. I think what Helga said, in response to Trump's pulling out of the Paris climate agreement, is, that's the issue. This is an expression of the old Malthusian, geopolitical paradigm, and what we're seeing emerging with

everything around this Belt and Road Forum summit, everything that you just went through, Matthew, is the future. That's the

future. So Trump's dumping this climate change thing is completely coherent with the idea of the United States bucking this past, geopolitical, zero sum game, Malthusian ideology, and

getting towards building the future again.

And I would say, from our work, the next steps in the energy issue is going hard with fusion, nuclear fission as needed along

the way. But the key is not only cheap energy, in using coal, natural gas, etc., but what are the future energy sources that are going to allow not only nations around the world to come up

to the same energy use that we have in the U.S. now, but even higher levels and including in the U.S. How can we actually increase the total energy-flux density of the global economy in

totality? That's the future. The entire history of the development of mankind has always been intimately connected with

and tied to these kinds of increases in energy-flux density.

That's got to be the next step in this thing.

OGDEN: I think that idea, the increases in energy-flux density is the key. It unlocks the entire mystery of this whole

discussion. If you go back to that history that Helga Zepp-LaRouche walked us through, about the 40, 45-year history of

the LaRouche movement's fight for a new, international economic

order, that was paralleled by a 45-year history of a fight against this kind of Malthusianism, the idea of "limits to growth" and overpopulation and these kinds of things that have become ingrained.

This was paralleled, in fact, we saw all those reports about the great development of India, the development of the Pacific Basin, the development of Africa, the development of Latin America, all of these reports mapping out a blueprint for the development of the planet; but also, there was a book that was published, called {There Are No Limits to Growth}! And this was a

book by Mr. LaRouche [1983] and it is rooted so deeply in his unique approach to economic science, the idea that, no, in fact,

we are not living in a closed system. This is not a closed economic system, this is not even a closed biological system, but

that in fact, the very fact that mankind has a voluntary, creative capability as a species, allows mankind to move into progressively higher and more efficient economic systems. Because we're not based on one sort of limited resources regime.

And we've seen this throughout history: If you just take the empirical view of human history, mankind has progressively moved from one resource base to another resource base, through discoveries, through new technologies, and each one of those resource bases is defined by a higher energy-flux density, more

powerful forms of "fire," as you could call it, a Promethean idea of what mankind is capable of.

You take that idea of economics, and this is really Mr. LaRouche's unique contribution, and you say: OK, the fact that that debunks the entire idea of limited resources, that very fact

itself overthrows the entire idea which has been at the basis of

geopolitics for at least the last 50 years. What was the justification for saying, "no we have to limit the access of these countries in the Third World to these limited resources, so

that the developed countries – the United States, Western

Europe

– can have access to them?” This was literally the basis of our

national security strategy in the 1970s and the 1980s. But when

you say, there’s no such thing as “limited resources,” it overthrows that entire idea of geopolitics.

And I think that really serves as the scientific basis for a new idea of “win-win” cooperation, as counterposed to the idea of

a zero-sum game, where, if some countries win that means other countries lose. No. In fact, {all} countries can win and development is an unlimited potential.

DENISTON: I don’t think it can be stressed enough, this is an entire paradigm shift we’re talking about. I think Helga’s point about this being the end of the geopolitical perspective,

people have to realize that’s what’s on the table. And that’s why it’s so important she came back from China with this report.

Because we have to get Americans to understand the depth of this

revolution that’s happening right now, and the importance of the

United States jumping on board with this, immediately.

Because

this is a historic shift: If you get the United States onboard

now with Russia and China and the nations allied with them,

that’s it. We can have the future, we can create the future we

want with that alliance. The British will be forced to go along

with that global alliance – they can put up as much of a fight as they can, as we’re seeing, with this crazy propaganda campaign

in the United States, but people have to realize how vulnerable the British Empire actually is, and that we have this perspective before us. Because this has happened, this is moving right now

OGDEN: OK! Wonderful. I think that what Helga Zepp-LaRouche's point was, stands: The United States must join the New Silk Road. This is the primary strategic focus and everything else must be subsumed, as subsumed factor of that. This is our focus, and nothing else. So we need to escalate that campaign, obviously, and watch for very dramatic and rapid developments around the globe! Thank you very much, Ben, for joining me here in the studio today, and thank you all for tuning. That's the conclusion to our broadcast today: Please stay tuned to larouchepac.com. We'll make that video that we showed you earlier, of Helga Zepp-LaRouche's remarks available as a standalone, and your task for this weekend is to spread that around as far as you can. Thank you very much, and good night.

[1] Se vores omfattende dossier: Stop den Grønne Kult Feature

**'VERDEN SER MEGET ANDERLEDES
UD FRA KINA'**

Af Helga Zepp-LaRouche.

»Tænk ud over kassen!«

Torsdag, 1. juni, 2017 – Under en telefonkonference med medarbejdere diskuterer Helga Zepp-LaRouche, stifter af det internationale Schiller Institut, sin seneste rejse til Kina, hvor hun var inviteret til at deltage i det historiske Bælt & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017. Zepp-LaRouche fortæller, hvor dramatisk anderledes, verden ser på Trumps præsidentskab, i modsætning til de hysteriske, vestlige mainstream-medier. »Tænk ud over kassen; resten af verden er allerede trådt frem og går fremad.«

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil gerne sikre mig, at I får et førstehåndsindtryk af min rejse fra mig, for jeg mener, den absolut værste fejltagelse, vi kunne begå, ville være at respondere til den absolut utrolige psykologiske krigsførelse, der kommer fra de amerikanske mainstream-medier og de neoliberale medier i Europa, såsom *Spiegel Online*, med dets chefredaktør-indlæg, som *virkelig* var helt ved siden af alting! Det står helt klart, at folk, der primært baserer sig på disse medier, har en komplet, 100 % 's forkert idé om, hvad kendsgerninger er i det, der foregår. Det bør vi virkelig få ud af hovedet og ikke forsøge at svømme inden i fiskeglasbowlen med et kunstigt skabt miljø. For ud fra mit synspunkt, så ser verden meget anderledes ud.

For det første, som jeg allerede har sagt, og nu gentager: Med Bælt & Vej Forum har verden på dramatisk vis konsolideret begyndelsen af en ny æra, og jeg tror slet ikke på, at dette vil forsvinde, med mindre Tredje Verdenskrig skulle indtræffe; for størstedelen af verden bevæger sig på en fuldstændig frigjort måde. Først og fremmest var dette den konference på det højeste niveau, jeg nogensinde har deltaget i. Der var 28 statsoverhoveder, der talte efter tur, og Xi Jinpings tale var

selvfølgelig fuldstændig fremragende, og I bør absolut lytte til den, hvis I har tid, for det var en meget, meget konfuciansk tale, der på en meget klar måde satte tonen for denne todages konference. Så lyt til den, når I har tid.

[https://www.youtube.com/watch?v=mx_mE951GzI]

(Engelsk udskrift af talen her: http://news.xinhuanet.com/english/2017-05/14/c_136282982.htm)

Måden at forstå, hvad det er, der finder sted, er virkelig at tænke på, hvad denne organisation, og Lyn[don LaRouche] i særdeleshed, har gjort i de seneste næsten 50 år. Første gang, da Lyn i 1971 erkendte betydningen af nedtagningen af Bretton Woods-systemet, og dernæst alle de mange, mange ting, vi har gjort i de seneste mere end 40 år; da Lyn kom hjem fra det irakiske Ba'ath Partis jubilæum i 1975, og han foreslog den Internationale Udviklingsbank (IUB)[i], der skulle formidle en ny, økonomisk verdensorden; den kendsgerning, at vi, i et helt år, førte kampagne for denne IUB-idé, som dernæst blev en del af Den Alliancefri Bevægelses Colombo-resolution i Sri Lanka i 1976; dernæst, da vi i slutningen af '70'erne arbejdede sammen med Indira Gandhi om en udviklingsplan over 40 år for Indien.[ii] Allerede i '76' udgav vi en hel bog om Afrikas industrialisering.[iii] Vi arbejdede sammen med den mexicanske præsident, José López Portillo om »Operation Juárez«.[iv] Vi udgav en 50-års Basal Udviklingsplan for Stillehavsområdet.[v] Lyn havde allerede i '75' foreslået Oasis-planen.[vi] Og så, selvfølgelig, da [Berlin]Muren faldt, og Sovjetunionen gik i opløsning, foreslog vi den Produktive Trekant[vii] og den Eurasiske Landbro.[viii]

Alle disse forslag![ix] Tænk blot på de mange, mange aktiviteter, vi lavede, konferencer på alle fem kontinenter, alt dette var på idé-planet, på program-planet – men først efter, at Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i 2013, og med de åndeløse udviklinger i de fire år, der er gået, med Ét Bælt, én Vej (OBOR), er disse ideer nu ved at

blive til virkelighed! Lampens ånd er sluppet ud!

Når vi nu ser diskussionen om den Bi-oceaniske Jernbane [Sydamerika] og tunneller og broer, der skal forbinde Atlanterhavet og Stillehavet omkring Sydamerika, og vi ser alle disse jernbanestrækninger, der nu åbnes i Afrika – dette er uden fortilfælde! Det var ikke IMF (Den internationale Valutafond) eller Verdensbanken, der gjorde det! De undertrykkede det med deres 'betingelsespolitik'. Men, med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Nye Udviklingsbank ('BRICS-banken'), den Nye Silkevejsfond, den Maritime Silkevejsfond, de direkte investeringer fra Kinas Exim Bank, Kinas statsbank, skrider alle disse projekter nu fremad, og de har fuldstændig ændret alle de deltagende landes holdning og selvtillid.

Måden, hvorpå man i Kina ser på præsident Trump, er absolut anderledes end det, medierne forsøger at sige. Kineserne er meget positive mht. Trump, på samme måde, som man i Rusland mener, at Trump er en person, man absolut kan have et anstændigt forhold til, og dét er virkeligheden.

Glem medierne! Glem disse presse-horer, der faktisk ikke er andet end Det britiske Imperiums prostituerede. Lad være at lytte til, hvad de siger, og giv heller ikke de mennesker, I taler med, lov til det.

Da Trump lovede \$1 billion i infrastrukturinvesteringer, gjorde han det rette, og vi fremlagde det rette program, da vi sagde, at USA må tilslutte sig Silkevejen, og dét, og intet andet, bør være vores fokus. Alt andet bør være et underordnet aspekt af dette. Dette er, hvad der er strategisk vigtigt, og det faktum, at chefen for China Investment Corp. Ding Xuedong sagde, det er ikke \$1 billion, men \$8 billion, som USA har brug for, rammer absolut plet; og I ved det selv fra den forfatning, som vejene og infrastrukturen i hele USA befinder sig i.

Så det faktum, at samme organisation nu har åbnet et kontor i New York, hvor de rådgiver kinesiske investorer om, hvordan de skal investere i USA, og vice versa, hvordan amerikanske investorer kan investere i Kina; det faktum, at kineserne er inviteret til at deltage i denne infrastruktur-konference i juni; alt dette går absolut i den rigtige retning.

Det, der fandt sted i Bælt & Vej Forum og de mange møder, jeg havde bagefter – jeg tilbragte trods alt to fulde uger i Beijing, i Nanjing, i Shanghai – mange af disse ting rapporterer jeg ikke om, for det er blot ting, der er i gang, men det er det faktum, at, i de mange interviews, de mange citater og det generelle synspunkt – I kan spørge Kasia og Stefan Tolksdorf, eller Bill Jones, for den sags skyld – vi blev behandlet med den største respekt. Jeg mener, folk er fuldt ud bevidste om Lyns betydning som en teoretiker inden for fysisk økonomi; hans ideer er højt respekterede, og folk behandlede os, som vi burde blive behandlet, nemlig som mennesker, der har helliget hele deres liv til menneskehedens almene vel. Dette står i absolut stærk kontrast til den dårlige behandling, vi normalt får fra de neoliberale i det transatlantiske område.

Man bør forstå, hvad disse angreb på Trump går ud på, hvad de skal gøre; det er for – det er så vanskeligt for ham at fokusere på det positive aspekt, og dem er der en hel del af, inklusive hans arbejdsrelation med Rusland og Kina, som rent strategisk er det vigtigste; så han grundlæggende set i stedet må forsvare sig, og alle mener, de må bruge al deres tid på at forsvare sig. Tænk blot tilbage, for de af jer, der var her dengang, hvordan vores liv som organisation ændrede sig efter angrebet i 1986. Frem til dette tidspunkt var vi alle positive, vi vandt primærvalg i Illinois, vi overvejede at skabe tre, private universiteter, for vi havde et netværk af henved 100 professorer, der ønskede at gennemføre Lyns ideer i form af et pensum i universiteter.

Og efter angrebet i 1986[x], udført af det samme apparat, der

nu går efter Trump, måtte vi bruge alle disse penge på advokater, og vi måtte forsvare os, og det ændrede fuldstændig organisationens liv, og det er, hvad de nu forsøger at gøre imod Trump!

Så lad være med at falde for det. Den idé, at vi er ved at tabe, er *helt* forkert! Menneskeheden er på vej fremad, og vi må få den amerikanske befolkning til at skabe den form for grobund, så gennemførelsen af infrastrukturprogrammet som første skridt kommer på dagsordenen, og på alles tanker, og intet andet.

Jeg ville blot sige dette, for ud fra indledende diskussioner, jeg havde i dag, fik jeg indtryk af, at folk ligger for meget under for det, og selv om Europa stadig er i EU-kommissionens greb, jeg mener, hvis Merkel ønsker at være leder af det frie Vesten – glem det. Macron har netop haft et meget fremragende møde med Putin, der satte betingelser for en hjertelig relation med Rusland! Dette er ikke, hvad Merkel og Obama havde lagt op til, da Obama talte på den protestantiske kirkes kirkedag, men Merkel er temmelig isoleret.

Se jer omkring i Europa: Macron sendte Raffarin, den tidligere premierminister, til Bælt & Vej Forum, og som holdt en fremragende tale om, hvorfor Kina og Frankrig må samarbejde. Gentiloni fra Italien sagde, at Kina og Italien vil samarbejde om Afrikas udvikling. Alle østeuropæerne; Tsipras [Grækenland], Serbien, Ungarn, Tjekkiets Zeman, Orban [Ungarn] – alle disse personer var absolut entusiastiske over Bælt & Vej-initiativet. Og nu, selv Tyskland; det viser, at tysk industri faktisk er ved at fatte det, at det er i deres interesse at samarbejde om joint ventures i tredjelande, sammen med Kina. Så jeg tror, selv Tyskland vil skifte mening.

Det er min faste overbevisning, at, ved dette års afslutning, vil det hele se helt anderledes ud, for perspektivet for udvikling er så smittende, at jeg tror, at alle Det britiske Imperiums bestræbelser på at smide en svensknøgle [i

maskineriet], ikke vil virke!

Så sats på vinderperspektivet, sats på det bedste perspektiv, tænk strategisk: Og indse, at det, der finder sted, i mange, mange udviklingsprojekter i hele verden, i realiteten er det, som denne organisation har kæmpet for i næsten et halvt århundrede. Det ville jeg blot fortælle jer, for det værste, vi kunne gøre, er at se på det inde fra USA, inde fra kassen, når hele verden på afgørende vis er trådt ud af kassen, med Bælt & Vej Forum, der ikke lader sig standse af noget som helst. Og det er mit synspunkt, som jeg ønskede at videreformidle.

(Herefter følger Spørgsmål og Svar, i uddrag, med den efterfølgende diskussion på engelsk)

Diane Sare: Jeg ved, du skal skåne din stemme, men vil du have en diskussion?

Zepp-LaRouche: Hvis folk har uafklarede spørgsmål, hold jer ikke tilbage.

Spørgsmål: Hej, Helga, her er Mindy. Dette er ganske klart og det er godt at høre det fra dig, på en måde, for vi ser på, hvad vi gjorde på Beijing-topmødet, kineserne her kender CIC, og dernæst det forestående juni-topmøde og G20-topmødet i juli, hvor Putin og Xi og Trump vil være til stede; og vores rolle, og Lyns og din rolle har været – vi har opnået meget, og nu skal vi bare gå fremad for virkelig at bringe USA ind i et optimistisk syn og knuse denne fjende og satse på det, på meget kort tid.

Zepp-LaRouche: Præcis. jeg mener, potentialet absolut er til stede, diskussionerne mellem Xi Jinping og Trump er meget gode; udnævnelsen af den nye ambassadør [til Kina] Branstad udgør nu en yderligere kanal. Der er den igangværende kommission, der blev oprettet på Mar-a-Lago, med fokus på økonomien, og vi bør forstærke dette. Jeg mener, det er vigtigt, at vi får hele landet ind i en fornemmelse af en

kampagnemobilisering, for vi vil ikke overlade denne kamp til de britiske agenter, der forsøger at ødelægge denne chance for at få USA ind sammen med denne udvikling.

Det fordrer virkelig, at vores organisation er fuldstændig klarhjernet og simpelt hen viser folk vejen. Og vejen er, at USA går med i Silkevejen. Vi må få veje bygget, ved I nok. Vi må få havne og nye byer. USA befinder sig i en forfalden tilstand, det ved I alle, og kineserne har absolut indikeret, at de har til hensigt og er villige til at investere. Tag blot det faktum, at Detroit's Symfoniorkester nu turnerer i Kina, jeg tror, det er i fem byer, de giver koncert – Detroit, af alle steder! Så den rette hensigt er der, og vi bør blot forstærke den.

Giv ikke folk lov at være pessimistiske i blot ét enkelt sekund! Fortæl dem, at pessimisme er en sygdom. Det bør ikke tolereres.

Foto: Helga Zepp-LaRouche sammen med værten og den anden gæst på Tv-showet Dialog med Yang Rui under sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017.

Q: It's Margaret Scialdone, I have a question about – right after the Beijing conference we had initiated a petition that went along with a marvelous little video by Jason, and the petition was called "Suck It Up and Move On" – a petition to Congress. I found it very refreshing. I thought it had the right kind of bite to it. So I think it sort of dwindled, it hasn't been pushed or anything like that; but I'm wondering if we should have a renewed initiative to really use this attitude to mobilize people. Or, if you think that we ought to come out with a new wording, or new title or something like that?

ZEPP-LAROUCHE: I have not seen the video, or if it's the

one I saw, my memory is overshadowed by many, many impressions,
so – maybe it would be good to make a short new one, because I
think this video was made before the Belt and Road conference?
Am I correct?

Q: It was done, I think two days after it.

ZEPP-LAROUICHE: If it kept to what I just expressed before,
then we should use it, and if not, it should probably be updated.

But if you say it's already in there, then use it, and maybe make
another one in the next days, but go with it now.

SARE: I think it definitely could be updated. This dynamic
is completely new, and it is foreign to Americans, the sense that

you're conveying. I think that Americans would have a very hard

time imagining anyplace where Trump is viewed with respect and
optimism. And if there's billions of people in China, Russia,
and otherwise, who think that, Americans don't know it.

ZEPP-LAROUICHE: What people say is that they're very, very
happy that it's not Obama or Hillary, because they knew perfectly

where this would have led to. So people – and the fact that Xi

Jinping and Trump got along well is really important. It's not

only important for Trump to say to his supporters in Harrisburg,

that Xi is "great guy" and he gets along well with him, it's also

the other way around. When Xi Jinping gets along well with
Trump, then this is very important for all the Chinese.

Q: Hi, this is Susan Director. I think that what you're
saying today, Helga, could be made into a very powerful audio
to

post on the website, today. Because, the intensity of your presentation is the kind of thing that will lift people up and pull them into action.

ZEPP-LAROUICHE: Then put it on! Tiramisu! Tiramisu! Pull me up!

Q: This is Evelyn in Houston, and it struck me, when Robert Mueller was appointed as a Special Prosecutor, who also headed the Get LaRouche task force, that the best flank on the attack on

Trump and also on the economic question, would be for us to call

again for the exoneration of Lyn. Because it was the same network, that attacked him, and for the same reasons, because they

don't want Trump to go with Lyn's policies.

ZEPP-LAROUICHE: Yes, I agree. That is one of the moral stains on the history of the United States, and it absolutely should be done. I fully agree. Remember that Ramsey Clark said

that Lyn's case was the worst violation of justice in U.S. history. I think people can find the exact formulation of what

he said and use it. And I think it's very useful, because it {is} the same network.

But while we should say it, I still think we should focus on the positive thing, because it is the same network, and we should

do it, but more importantly, or not more importantly, but the angle with which to go about it is to say, the world has moved in

a completely different direction, and what the mainstream media

are doing is sort of the last battles of a war which they have been lost already by them. Maybe you could find some appropriate battle from the Civil War – aren't there some

battles where the British were still making some noises but they were defeated, I mean, the Confederates –

SARE: In the War of 1812, they had surrendered but people were still fighting in different places long after, not knowing somehow.

ZEPP-LAROUCHE: Yeah, why don't you use that as an image?

SARE: That's a nice image!

If there's nothing else, I think this is excellent. I think we can put this to good use. We should get this up on the website, and then we'll have a lot to talk about on Sunday, after our success.

ZEPP-LAROUCHE: OK, very good!

[i]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1998/eirv25n32-19980814/eirv25n32-19980814_020-1975_larouche_calls_for_intl_dev.pdf

[ii] <http://wlym.com/archive/fusion/fusion/19800505-fusion.pdf>

[iii] <http://wlym.com/archive/fusion/book/1980IndustrializeAfrica.pdf>

[iv] <http://archive.larouchepac.com/node/31620> og
http://larouchepub.com/eiw/public/1986/eirv13n35-19860905/eirv13n35-19860905_018-ibero_america_strategy_to_defeat-lar.pdf

[v]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1983/eirv10n35-19830913/eirv10n35-19830913_018-a_50_year_development_policy_for-lar.pdf

[vi]

<http://www.schillerinstitute.org/economy/maps/maps.html#Oasis>

plan

[vii]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1990/eirv17n31-19900803/eirv17n31-19900803_031-the_economic_geography_of_europe.pdf og

<http://www.schillerinstitute.org/economy/maps/maps.html#Triangle>

[viii] <http://archive.larouchepac.com/node/14728>

[ix] En omfattende online oversigt, 'LaRouche's 40-Year Record'; A New International Economic Order, kan studeres her:

<https://larouchepac.com/new-economic-order>

[x] Helga henviser her til de falske anklager om bedrageri imod Lyndon LaRouche, som var politisk motiverede. LaRouche blev idømt 15 års fængsel, men løsladt i 1994. Tretten af hans medarbejdere blev ligeledes idømt fængselsstraffe på falske anklager.

POLITISK ORIENTERING 31. maj, 2017.

**Trump skaber ravage i G7 –
Vil han lade USA gå med i et strategisk**

partnerskab med Kina og Rusland?

Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg:

Video 2. del:

»Velkommen til disse ufatteligt spændende tider, hvor verden i den grad flytter sig, og hvor centrum for den historiske proces i den grad er flyttet over til Kina. I betragtning af, at der er 1,4 mia. kinesere og den tusindårige, gamle kultur, man har dér, er det egentlig ikke så mærkeligt, fordi der er et fundament, specielt også med hele den konfucianske kultur, som midlertidigt, igennem et stykke tid, blev holdt nede pga., at udefra kommende, kolonialistiske kræfter kunne manipulere kineserne til at ødelægge sig selv, grundlæggende set – det var briterne meget gode til. Men, nu har Kina fundet sig selv, og dermed er Kina i gang med at indtage sin naturlige plads på verdensscenen. Det var, hvad vi så med dette verdenshistoriske topmøde, som fandt sted den 14.-15. maj, det såkaldte Bælt & Vej Forum, i Beijing, hvor 29 stats- og regeringschefer og 130 lande, 50 internationale organisationer med FN's generalsekretær i spidsen, og omkring 1500 delegerede, diskuterede, hvordan – hvor går vi nu hen i næste fase af dette gigantiske projekt, Kina har sat i gang, som allerede nu, i de projekter, man er blevet enige om, er 30 gange større end Marshallplanen i sin tid var det ... «

Lyd:

NYHEDSORIENTERING MAJ/JUNI 2017: Skelessættende Bælt & Vej Forum i Beijing

Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj, hvor 130 lande havde takket ja til præsident Xi Jinpings invitation, Ruslands Putin var æresgæst, men hvor også USA sendte en vigtig delegation, kan meget vel være starten på en sådan ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvor alle nationer får adgang til udvikling. Trump taler stadig godt med Xi Jinping og forbereder at løse krisen med Nordkorea. USA og Rusland samarbejder i Syrien. Krigsfraktionen i Vesten fortsætter heksejagten på Trump, og medierne skriger »Watergate« uden, at der er substans. Kan medierne sammen med efterretningstjenesterne få afsat Trump? Eller vil Trump rense op i overvågningssamfundet? Trump skal have gang i infrastrukturprojekter, men pengene vil ikke komme fra Wall Street. Vil vi se Glass/Steagall og LaRouches tre andre love blive gennemført, så USA kan overleve det bankerotte finanssystem og blive stort igen? Vil USA og Europa gå med i dette nye, globale paradigme? Præsident Trumps afvisning, ved NATO-topmødet i Bruxelles den 25. maj, og ved det efterfølgende G7-topmøde i Italien, af at lade USA under hans ledelse fortsætte den gamle, vestlige politik, kan være startskuddet til en helt ny verdensorden, hvor USA samarbejder tæt med de tidligere fjendebilleder Kina og Rusland.

Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand i Danmark, holdt den 17. maj 2017. Se og hør talen inklusive den efterfølgende diskussion på www.schillerinstitut.dk.

Helga Zepp-LaRouche taler for forum i Kinas største forlag

24. maj, 2017 – I en tale for et publikum på mellem 100 og 200 mennesker i forlaget Phoenix Press Publishing Groups hovedkvarter i Nanjing, Kina, gav Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, en tilbagemelding om sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing.

»Bælt & Vej har indsprøjtet optimisme i mange lande«, sagde Zepp-LaRouche, »og dette momentum kan ikke standses«, men at bringe det til at bære den fulde frugt »bliver ikke let«. Umiddelbart efter topmødet, fortsatte hun, optrappedes angrebene mod Bælt & Vej, kombineret med angreb mod præsident Trump, der havde sendt en delegation på højt niveau til BV-topmødet. »Angrebene var baseret på de absurde anklager om aftalt spil med Rusland i valget«, sagde hun.

»Efter den Kolde Krig, ønskede briterne og deres amerikanske allierede at skabe en unipolær verden«, sagde hun. »Og i deres bestræbelser herpå, har de ødelagt Mellemløsten og efterladt det i ruiner.« Dette fremskyndede flygtningekrisen, den generelle reaktion imod »globalisering« og fremvæksten af højrefløjbevægelser. »Bælt & Vej«, sagde hun, »vil virkeliggøre skabelsen af Verdenslandbroen, som vil forbinde alle kontinenter. Dette er noget, vi har kæmpet for i over 40 år«, sagde hun.

Dernæst beskrev hun den kamp, som hun og hendes mand, Lyndon H. LaRouche, jr., har ført for at bygge en ny, økonomisk verdensorden: LaRouches forslag om en International

Udviklingsbank, kampen for den afrikanske udviklingsplan og det latinamerikanske initiativ med samme formål, med samarbejdet med den mexicanske præsident, José López Portillo [1976-82], samt de hundredevis af seminarer på fem kontinenter, som Schiller Instituttet har afholdt, med krav om en Bælt & Vej-udvikling.

»Transformeringen af Bælt & Vej til at blive til en Verdenslandbro vil for første gang rent politisk virkeliggøre en reel fremtid for alle mennesker, der lever på denne planet, og vil etablere former for regeringsførelse for verden.« Men, for fuldt ud at realisere dette, sagde hun, »må man også studere min mands ideer med hensyn til spørgsmålet om økonomi«.

Fr. Zepp-LaRouche gennemgik dernæst de altafgørende kulturelle aspekter af Bælt & Vej og behovet for, at alle de forskellige kulturer bringer alle deres bedste præstationer frem, med det formål at bruge disse til at skabe en dialog mellem kulturer blandt nationerne i Bælt & Vej. Dernæst gennemgik hun betydningen af Friedrich Schiller i tysk og vestlig kultur, og betydningen af Konfucius i kinesisk kultur, idet hun foretog en konkret sammenligning mellem Schillers og Konfucius' værker, hvor hun viste den nære lighed i disse to, store tænkeres ideer, der var skilt af næsten 2000 år.

Efter fr. Zepp-LaRouche havde Bill Jones, chef for *EIR's* Washington-kontor, en fremlæggelse, hvor han viste en power point-præsentation, der beskrev LaRouche-organisationens kamp fra tidspunktet for Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet. Han beskrev Romklubbens angreb i 1970'erne og udgivelsen af bogen »Grænser for vækst«, der havde til hensigt at transformere en fremskridtskultur til en dødskultur, med den internationale indsats for Økonomisk Nulvækst og Befolknings-nulvækst. Han skitserede Lyndon LaRouches og LaRouche-organisationens reaktion på Nulvækst-bevægelsen, LaRouches krav om den Internationale Udviklingsbank (IUB) og det efterfølgende krav om IUB og en Ny, økonomisk Verdensorden

ved den Alliancefri Bevægelses Colombo-møde i 1976, og gennem Guyanas udenrigsminister, Fred Willis, i FN's Generalforsamling.

Jones beskrev den kamp, som LaRouche førte for at bringe præsident Ronald Reagan, der havde vedtaget LaRouches idé om Strategic Defense Initiative, SDI (Det strategiske Forsvarsinitiativ) som et fredsforslag sammen med Sovjetunionen, ind i en arbejdsrelation med de progressive ledere i udviklingssektoren, såsom den mexicanske præsident López Portillo og den indiske premierminister Indira Gandhi. Disse bestræbelser førte dernæst til en reaktion fra vicepræsident George H.W. Bush, der intrigerede for at få LaRouche og flere af hans medarbejdere fængslet på falske anklager. Valget af præsident Bill Clinton bragte LaRouche ud af fængsel og tilbage i en rådgivende rolle, med præsident Clintons forsøg, om end mislykket, på at gå i retning af en ny finansarkitektur. Skabelsen af Bælt & Vej-initiativet (BVI) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) repræsenterer således den type strukturer, som LaRouche og hans bevægelse har forsøgt at frembringe i over fire årtier, forklarede Jones.

Dernæst fulgte professor Bao Shixiu, professor i militærvidenskab, der skitserede Bælt & Vejs strategiske betydning for Kina og viste, hvordan det vil gøre det muligt for landet at overvinde de traditionelle vanskeligheder, det har haft med andre lande, inklusive Indien og Japan. Professor Bao understregede LaRouche-parrets skelsættende rolle med at bringe dette initiativ frem i forreste front, og Lyndon og Helga LaRouches fortsatte kamp for at overvinde modstanden mod det, fra finanseliten i London og New York. Professor Bao fremlagde også både Bælt & Vejs økonomiske og strategiske implikationer for Kina, som ville være med til at sikre et harmonisk klima i området og i verden, der igen ville gøre det muligt for Kina og alle andre lande at fortsat udvikle sig.

Tilhørerne viste stor interesse, især for Helga Zepp-LaRouches

forslag om en dialog mellem kulturer og en større grad af interesse i Friedrich Schillers værker blandt personalet i Phoenix-forlaget, af hvilke nogle syntes at have fået et ret stort kendskab til den tyske kulturs værker.

Foto: Som præsident for Schiller Instituttet var Helga Zepp-LaRouche inviteret til at deltage i det netop afsluttede Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, hvor hun deltog i rundbordsdiskussioner mellem tænketanke. Her ses hun som tilhører under forummet.

Mange artikler citerer Zepp-LaRouche og EIR om Silkevejen

19. maj, 2017 – NewsGhana skrev fra Beijing den 16. maj: »Oldtidens Silkevej repræsenterer en ekstraordinær præstation mht. dens kulturelle betydning, lød de rosende ord fra Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Instituttet med hjemsted i Tyskland. Hun forklarer, at det krævede mod og en indsats uden fortilfælde for at opbygge den.

Hun tilføjede, at silke og porcelæn, såvel som fremstillingsteknikerne, blev eksporteret til andre dele af verden langs oldtiden Silkevej, alt imens, i nutidens verden, har alle landene involveret i initiativet fået mulighed for at få adgang til de mest avancerede teknologier og opdaterede viden. Initiativet har bibragt verden et standpunkt for ny udvikling og vitalitet, på kun godt og vel tre år, efter initiativet blev fremlagt, understreger LaRouche.«

Business Mirror (Filippinerne) skrev, ligeledes 16. maj: »Executive Intelligence Review (EIR) skønner, at, hvis USA tilslutter sig, med sit foreslåede projekt, NAWAPA (Nationalt

Vand- og Elektricitetssamarbejde), som er blevet totalt ignoreret af præsident Obama, tillige med arkiveringen af USA's Rumfærgeprogram, kunne udviklingsprojekterne totalt komme op på \$20 billion, eller 20 gange Marshallplanen, der genrejste Europa efter krigen (2. verdenskrig).«

PPP Focus (New York) skrev den 15. maj: »Kinas Bælt & Vej-initiativ vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, sagde Helga Zepp-LaRouche, præsident for tænketanken Schiller Instituttet, til *Xinhua*.

Foto: Helga Zepp-LaRouche deltog i Kinas Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.